

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświatacznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 12 hal., pocztą 18 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi: ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska 1. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty
Telefon Redakcyi Nr. 89.

Przebieg płać

samiejscowa:		miejscowa:	
rocznie	32 K	rocznie	24 K
półrocznie	16 K	ówierórocznie	6 K
ówierórocznie	8 K	z półrocznia	2 K
miesięcznie	2 K 70 h	W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 30 h miesięcznie.	

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całokształt abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 80 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 5 K.

Opisy ogłoszeń: Wiersz poetyczny lub jego miejsce 25 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadsyłane po 50 hal., za wiersz lub jego miejsce miejsce poetycznej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska 1. 3. W Paryżu wyłączenie Agencya: C. A. M. 17 da Rueskowski 95 Rue de Valenciennes

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:

rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia)	24 K
półrocznie (od 1 stycznia do 30 czerwca)	12 K
ówierórocznie (od 1 stycznia do 31 marca)	6 K
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca)	2 K

Zamiejscowa:

rocznie	32 K — h
półrocznie	16 K — h
ówierórocznie	8 K — h
miesięcznie	2 K 70 h

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie, ówieróroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ówieróroczni	1 K 50 h
miesięczni	— K 60 h

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie	8 K
półrocznie	4 K
ówierórocznie	2 K

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

DO REDAKCYI.

Utrzymanie felietonu *Gazety Lwowskiej* i jej działu literackiego na odpowiedniej wyżynie, a w tym celu gromadzenie pierwszorzędnych sił pisarskich, będzie jak dotąd tak i w r. 1913 usilnem staraniem redakcyi.

Obok imion znanych i zasłużonych, znajdują Czytelnicy nazwiska młodych a pełnych talentu pisarzy, których redakcyja zawsze chętnie do współdziałania zaprasza.

W r. 1913 zamieszczać będziemy utwory: Teodora Jeske-Choińskiego, Hajoty, Anstola Krzyżanowskiego, Zygmunta Sarneckiego, Macieja Wierzbickiego, Henryka Zbierzechowskiego, Jerzego Żuławskiego i w. i.

W felietonie zamieszczać również będziemy listy z Krakowa, Warszawy, Wiednia, Paryża, Berlina i t. d.

Najnowsze wydawnictwa, Teatr, malarstwo, rzeźba, muzyka, będą i nadal omawiane wyczerpująco i rzeczowo.

W tece „Przewodnika naukowego i literackiego“ posiadamy prace najwybitniejszych naszych historyków i krytyków literatury.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Namiestnik ustanowił komisarzami nadzoru kotłów parowych na powiat przemyski inżyniera, Zygmunta Boberskiego z siedzibą w c. k. Namiestnictwie, a na powiat dobromilski inżyniera, Jana Wiszniewskiego, z siedzibą w Drohobyczu

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 17 grudnia.

Konferencya pokojowa.

Prace konferencyi pokojowej rozpoczęły się w Londynie wczoraj. Obraduje ona w pałacu St. James, który jest jakby skrzynią pełną historycznych wspomnień, obfituje w nie może jeszcze więcej, niż słynny Windsor Castle. Przed 100 laty w parkach tego pałacu, a na ruinach napoleońskiej wielkości, obchodzone z niesłychaną wspaniałością święto pokoju. Oby to wspomnienie było dobrą wróżbą dla wyniku obrad toczących się obecnie!

Konferencya pokojowa wznaczyła sobie program pozornie dość szczypty, obejmujący bowiem zaledwie dwa punkty: ustalenie przyszłych granic państw bałkańskich i uregulowanie kwestyj finansowych. Mimo niezaprzeżonych dyfereńcy, jakie zachodzą w poglądach państw bałkańskich co do szczegółów, występują one wobec Turcyi jako blok jednolity i solidarnie stawiają wspólne żądania. Ale te żądania nielatwo będą spełnione. Przedewszystkiem Turcyja wyłącza od obrad Grecyę, ponieważ prowadzi ona dalej wojnę. Ale ta przeszkoda — przynajmniej zdaniem Danewa — jest podrzędne znaczenia. Grecyja albo za zgodą Turcyi uczestniczyć będzie w konferencyi, albo też dodatkowo przystąpi do zawieszenia broni, a w takim razie nie już w drodze stać nie będzie jej dopuszczeniu do udziału w konferencyi.

Nierównie więcej kłopotu sprawia kwestya Adryanopola. Bułgaryja oświadcza, że gotowa jest dobyć znowu miecza z pochwy, jeśli Turcyja nie zdecyduje się na wydanie twierdzy, ze względu na związane z nią wspomnienia historyczne uważanej niemal za świętość.

W Sobranium już obecnie dają się słyszeć głosy ubolewające z powodu, że pod Czataldżą nie doprowadzono walki do rozstrzygnięcia i że warunków pokoju nie po-

dyktowano Turcyi pod bramami Konstantynopola. Nawet mowa tronowa bułgarska zapowiada, że o ile to okaze się w interesie narodowym potrzebne, armia bułgarska, wzmocniona świeżymi siłami, prowadzić będzie walkę dalej.

Podobny zaś nastrój panuje w Konstantynopolu. Obfity napływ posiłków z Anatolii rozbudził w narodzie poczucie siły i ministrowie nie myśli wcale brać na siebie odpowiedzialności za wydanie Adryanopola Bułgarom.

Tak więc spór o ową prastarą twierdzę turecką będzie miał rozstrzygające dla wyniku konferencyi pokojowej znaczenie. Ale ku pocieszeniu stwierdzić wypada, że każda konferencya poprzedzała kapela przy grywającej marsze wojenne. Strony muszą ujawnić stanowczość, a ujawnią przez to, iż są gotowe każdej chwili wszcząć bój na nowo. A jednak, to jeszcze niczego nie dowodzi. Rokowania z Bismarkiem w Wersalu rozpoczęł Juliusz Favre pamiętnymi słowy: „Ani jednego kamienia z naszych twierdz, ani jednej piędzi naszej ziemi!“ A jednak...!

Wśród podobnych zakłęg rozpoczęła się także terazniejsza konferencya pokojowa. — Turcyja powiada, że za żadną cenę nie zrzeknie się Adryanopola, gdzie dawna jej chwala i wielkość wcieliły się w granity tyłu moszej. Powołuje się ona na to, iż Adryanopol wcale nie jest miastem bułgarskiem, że więc Bułgaryja, domagając się go, sama łamie zasadę etnograficzną, która uznawała za najodpowiedniejszą dla rozdziału zdobytych terytoriów. Czy uda się pogodzić tak sprzeczne aspiracye i jaki byłby najodpowiedniejszy sposób ich zażegnania — na razie nie wiadomo.

Do wróżb pomyslnych zdaje się uprawniać głównie ta okoliczność, iż powody, dla których należałoby zawrzeć pokój, są liczne i poważne, Państwa bałkańskie osiągnęły tryumf, o jakim nawet nie śniło się im w chwili rozpoczęcia wojny. A któż przewidzieć może, jak się ułożą stosunki w razie wznowienia wojny? Szczęście wojenne bywa zmienne, a Turcyja, ofiara bezprzykładnego zaniedbania, miała dzięki zawieszeniu broni dość czasu, by zaniedbanie przynajmniej z grubszego naprawić.

LISTY Z BERLINA.

W grudniu.

(Śmierć Brahma i jubileusz Hauptmanna. — Znaczenie Brahma dla dramatu i sceny niemieckiej. — Jak Brahm odkrył Hauptmanna. — Przedstawienia z okazji jubileuszu Hauptmanna. — „Ucieczka Gabryela Schillinga“. — „Pieśń pasterska“. — „Lato“ Tadeusza Rittnera w Lessingteatrze. — Co się stanie z trupą „Lessingteatru“. — „Czar filmu“. — Dramat a kinematograf).

Dwa nazwiska, które od ówierć wieku niemal były z sobą połączone, zahłyśnięte ostatnimi dniami znowu obok siebie. Lecz tym razem w spotkaniu ich objawił się tragizm życia.

Otton Brahm, dyrektor Lessingteatru i Gerhard Hauptmann, główna tego teatru podpora, są twórcami stylu naturalistycznego na scenie niemieckiej. Właśnie obchodzone uroczyste pięćdziesiąt rocznicę urodzin Hauptmanna. W parę dni potem zaś zmarł Brahm, a Hauptmann wygłosić musiał mowę nad zwłokami towarzysza długoletniego.

Zarzucono Brahmowi jednostronność, zasadnicze zaniedbywanie dramatu wyższego pokroju i wznioślejszej sztuki aktorskiej. Dzwiono się jego kierunkowi tembardziej, ileż przed rozpoczęciem kariery dyrektorskiej napisał biografie dwóch poetów klasycznych: Szylera i Kleista.

Nie było w tem niekonsekwencyi. Głównym rysem natury Brahma była żelazna

konsekwencya. Lecz punkt widzenia jego był taki. Jako historyk literatury zajmować się mógł klasykami poprzedniej doby. Jako kierownik sceny służyć chciał dramatowi współczesnemu, dopomódz do rozwoju nowym klasykom. Brahm wierzył silnie w klasycyzm swojej doby. Zwłaszcza Ibsena i Hauptmanna uważał za klasyków, dla których stylu walczyć należy. Kult dawniejszych klasyków zdaniem jego był obowiązkiem teatrów nadwornych. Jego scena poświęcona była autorom, których repertuar nadworny znać jeszcze nie chciał.

Zapewne, że w przeprowadzeniu programu tego okazał pewną ciasność. Nie służył bynajmniej dramatowi współczesnemu w szerszym pojęciu. Przez długi szereg lat poza uprzywilejowanymi autorami swymi, do których należał jeszcze Schnitzler i Fulda, żadnemu z nowszych dramatopisarzy wrót teatru swego nie otwierał. Jego neoklasycyzmem był realizm. Innego kierunku nie dopuszczał, chyba że się nawinęło jakieś „zbożenie“ Hauptmanna, jsk n. p. „Dzwon zaptopiony“.

Z tem wszystkim przyznać trzeba, że Brahm zmodernizował dramata i sztukę aktorską w Niemczech. Dał on uwagi godny przykład, że literatura pokierować może rozwojem sceny. Bo Brahm nie wyszedł ani z świata kulis, ani z rzędu przedsięwzięć teatralnych. Był on germanistą, uczniem Scherera i Eryka Schmidta. Objął teatr prywatny, nie subwencyonowany. Prowadził go jako scenę czysto literacką, bez żadnych ustępstw dla płochych instynktów publiczności i przeforsował kierunek nowy. A przytem teatr jego w ciągu lat dwudziestu finansowo nigdy się nie zachwiał.

Jego to scena była szkołą nowego, na-

turalnego sposobu grania, który w ciągu jednego dziesięciolecia wyparł dawny styl deklamatorski nawet z najgłębszej prowincyi. Niezawodnie, Brahm zawinił, że aktorowie odczyli się mówić wierszem na scenie. Lecz tylko dzięki temu całkowitemu zerwaniu z przestarzałą rutyną może obecnie powstawać wolna nowy, bardziej do życia zbliżony, a jednak szlachetny styl sceniczny.

Wiadomo, że Brahm rozpoczął działalność swą dyrektorską jako kierownik sceny literackiej „Freie Bühne“, którą za przykładem „Théâtre libre“ Antoineta założył wspólnie z Schlentherem, Hardenem, Schlafem i innymi. Przez szereg lat prowadził potem „Deutsches Theater“, a po objęciu tegoż przez Reinhardta przeniósł się do Lessingteatru. Z pepiniery Brahma wyszli wszyscy niemal głośni dziś w Berlinie aktorowie i młodzi dyrektorowie teatru, jak Reinhardt, oraz Meinhardt i Bernauer, obecni kierownicy „Berliner Theater“.

Sojusz Brahma z Hauptmannem rozpoczął się już za czasów „Freie Bühne“. Oto jak Brahm opisuje „odkrycie“ Hauptmanna: „Z początkiem września 1889 r. nieznanego autor przysłał mi dramat. List jego, mimo krótkości, zdradzał osobistość. Odrzuciłem go, nie chcąc się do przeczytania sztuki i już po najkrótszym czasie donieść mogłem panu Hauptmannowi, że „Freie Bühne“ gotowa jest wystawić dramat jego „Vor Sonnenaufgang“. Gdy następnie zapoznałem się z poetą, jednym z pierwszych pytań mych było, czy zamierza jako poeta osiedlić się w kraju pierwszego swego dramatu?... Zdumiewająco szybko po „Sonnenaufgang“ nastąpił trzyaktowy dramat „Das Friedensfest“. A że to dzieło tak zupełnie różni się od poprzedniego, zarówno co do środowiska, jak

co do formy artystycznej, to zasmuci może przyjaciół specjalności artystycznych, owych co to każdemu odgraniczają cał ziemi ornej, której pod karą śmierci opuścić mu nie wolno — mnie zaś cieszy jako dowód szerokości i zdolności rewolucyjnej tego talentu, który wszystkim nam niejedną jeszcze zada zagadkę...“

Dziwne te słowa sprawiają wrażenie dziś, gdy wszystkie sceny święcą dzień Hauptmanna, uwieczzonego nadto nagrodą Nobla. Zdesperowany ostatnimi niepowodzeniami tak dalece, że nieśmiało wystawić dramatu swego „Gabriel Schillings Flucht“ w Lessingteatrze i uciekł z nim do Lauchstede, Hauptmann mógł się przekonać obecnie, że jest jednak najpopularniejszym i najwyżej cenionym nie tylko z dramatopisarzy ale z wszystkich wogóle żyjących poetów niemieckich, że on jedyny może uchodzić dziś za przedstawiciela narodowego geniuszu poetyckiego Niemiec.

Dzięki jubileuszowemu usposobieniu publiczności i krytyki, berlińskie przedstawienie „Schillinga“, którego Hauptmann tak się obawiał „przeszło bez niemiłych dla poety zajęć“. „Nie chciałbym — wyraził się był Hauptmann — odsłonić dramatu tego przed oczyma wielu i rzucić go na hazardowy stół premiery“. Instynkt jego był trafny. Sztuka ta, nawskróś psychologiczna, niemal neuraścieniczna i osnuta na tle osobistych doświadczeń życiowych, nie znosi światła kinkietów i nie porywa publiczności,

(Dokończenie nastąpi).

Stwosz.

Nie jest też rzeczą obojętną, że rząd angielski, jako gospodarz, nie rad byłby rozbięciu konferencji, dołoży więc wszelkich zabiegów, by nie dopuścić do tego niepożądanego wyniku.

Wczorajsze obrady.

Z Londynu donoszą pod datą wczorajszą: Na godzinę przed otwarciem konferencji zebrało się około 100 dziennikarzy i fotografów w pałacu St. James. W ulicy zarządzono środki ostrożności, by nie dopuścić do pałacu osób niepowołanych.

Pierwsi przybyli delegaci tureccy, za nimi w odstępiech kilkuminutowych delegaci innych państw bałkańskich, ostatni greccy.

Przy otwarciu posiedzenia — pierwszego, na jakie zebrała się konferencja, sir Edward Grey powitał delegatów po francusku z polecenia króla i w imieniu rządu, życząc powodzenia w pokojowej i szlachetnej misji.

Wszelkie rokowania po wojnie — mówił — są trudne, mowca ma jednak nadzieję, że trudności te będą w duchu pokojowym i pojednawczym usunięte i konferencja stworzy dzieło pokojowe dla przyszłych pokoleń, a szkody przez wojnę wyrządzone znów naprawi.

Mowca zapewniał w końcu zebranych o życzliwym poparciu i sympatii dla usiłowań delegatów i oświadczył, że pokój, który powstałby na podstawie tych narad, zapewni delegatom trwałe imię w historii.

Prez. Danew podziękował ministrowi Greyowi imieniem delegatów za gościnne przyjęcie konferencji.

Gdy obieraliśmy stolicę Anglii — mówił — na siedzibę naszych narad, kierowaliśmy się nadzieją, że pokojowa atmosfera tego kraju dopomoże nam do osiągnięcia pomyslnych wyników konferencji. Usiłowania nasze zdążają do zapewnienia Bałkanom pokoju, który byłby początkiem nowej ery w życiu tego półwyspu.

O godzinie 2 min. 30 posiedzenie zamknięto. Dziś o godzinie 11 przed południem dalszy ciąg obrad.

Na wczorajszym posiedzeniu zgodzono się, by przewodniczenie przypadło kolejno na delegatów według alfabetycznego porządku państw biorących udział w rokowaniach.

Oświadczenie Danewa.

Danew oświadczył współpracownikowi Biura Reutersa: Powtarzam, że nasze stanowisko jest zupełnie jasne. Przy pomocy mocarstw mamy do spełnienia zadanie narodowe. Rozum dyktuje nam, że podobna rzecz musi być załatwiona z uwzględnieniem mocarstw.

Pierwsza sprawa to nasze naturalne granice z włączeniem Adryanopola. Leży w interesie Turcji, by Bułgaria miała naturalne granice, o które Turcja mogłaby się oprzeć w przyszłości przy obronie swych słusznych interesów w Europie i Azji. Dlatego w interesie narodu ottomańskiego jest nie opierać się naszym żądaniom. W przeciwnym razie dalsza wojna będzie konieczna.

Druga sprawa to granice Albanii, które nie są jeszcze jasno określone; trzecia sprawa wysp; czwarta wynagrodzenia wojennego względnie wysokości udziału państw

bałkańskich w tureckim długu państwowym po zawarciu pokoju przejąć się mającym.

Londyn. Grey przyjął honorowe przewodnictwo w konferencji pokojowej.

Paryż. Matin donosi z Konstantynopola że sułtan pożegnał odjeżdżających delegatów pokojowych temi słowy: „Możecie we wszystkich sprawach być ustępliwi, ale nie w sprawie Adryanopola, w którym mieszkali moi przodkowie“.

Wiedeń. Do Südslav. Corr. donoszą z Konstantynopola, że w miejsce gabinetu Kiamila powołany zostanie do steru gabinet wojenny z Nazimem baszą, który chce wznowić wojnę.

Wiedeń. W. Allg. Ztg. pisze o rokowaniach, że należy się spodziewać ich dobrego rezultatu. Ponownej wojny nie będzie.

Kwestya portu adryatyckiego.

Z Belgradu, z kół rzekomo dobrze poinformowanych, otrzymała N. Fr. Presse następującą informację:

Co ma się stać z terytoriami albańskimi zajętemi przez państwa związkowe, orzekną delegaci na obradującej konferencji pokojowej. Ostateczne wszakże rozstrzygnięcie będzie rzeczą mocarstw. One bowiem dopiero wyrzekną ostatnie słowo i postanowią, czy ziemia albańska rozdzielona ma być między zwycięzców, czy też otrzyma autonomię. Ufając w sprawiedliwość wyroku, państwa bałkańskie już teraz poddają mu się bez zastrzeżeń.

Ponieważ sprawa albańska pozostaje w nierozdzielalnym związku z kwestją portu Serbii nad Adryatykiem, więc i ta ostatnia zawisła od Europy. Serbii pod tym względem nie pozostanie nic innego, jak bronić energicznie praw swych do przystępu do Adryatyku i zaufać sprawiedliwości Europy.

Nie wiele odmiennie przedstawiały się rzecz, gdyby wbrew oczekiwaniu pokoju Austro-Węgry oddzieliły i przed dojściem do skutku układu pomiędzy państwami bałkańskimi a Turcją chciały wprowadzić na porządek dzienny bezpośrednie rokowania z Serbią. Jeśli Austro-Węgry w sprawie tej zwrócą się w formie niewiążącej do rządu serbskiego, to da on tę samą, co przedstawicielom Włoch i Niemiec, odpowiedź, a mianowicie, że Serbia nie uważa za rzecz odpowiednią, spraw tych poruszać przed zawarciem pokoju z Turcją. Rząd bowiem serbski mniema, że naprzód czekać należy na rozstrzygnięcie w sprawie przynależności zawojowanych terytoriów.

Zauważyć zaś należy, że mocarstwa kierują się zgodnie tem zapatrywaniem, iż wszystkie wynikające z wojny bałkańskiej kwestje międzynarodowe powinny być zgodnie rozwiązane za wspólnym mocarstw porozumieniem. Ten właśnie cel ma przystępująca niebawem do pracy konferencja ambasadorów. Stanowi ona do pewnego stopnia przygotowawczy instrument do konferencji europejskiej.

Gdyby wszakże Austro-Węgry pozytywnie, może w formie ultimatum, zażądały wiążącej odpowiedzi od Serbii, wówczas Serbia powołna głosem trójporozumienia, zwłaszcza Rossyi, da taką odpowiedź, jaką jej podyktują owe mocarstwa.

W żadnym więc wypadku kwestya portu adryatyckiego nie zaostry się do znaczenia konfliktu austro-serbskiego. Serbia bowiem wcale nie ma zamiaru, sprzeciwić się solidarnej woli mocarstw i kwestyi portu rozwiązać samowolnie, z bronią w ręku. Mogłoby to bowiem doprowadzić do konfliktu pomiędzy trójprzymierzem a trójporozumieniem i trójporozumienie zdecydować musiałoby, czy w interesie mocarstwowego stanowiska państw, które w niem uczestniczą, wypada Serbii podjąć walkę, czy też jak w r. 1909, położyć zatargom koniec w sposób pokojowy.

Tak, jak obecnie układają się stosunki, nie ma Serbia przyczyny do żadnych obaw. Tylko tą okolicznością wytłumaczyć sobie można stoicki spokój, z jakim przyjmuje Serbia polityczne i rzeczowe winy z sąsiedniego Państwa. Tem tłumaczy się również okoliczność, iż Serbia pomimo wszystkiego nie myśli o przedsięwzięciu jakiegokolwiek dyslokacji wojsk.

Stanowisko rządu serbskiego — wedle tej informacji — spotyka się z uznaniem nie tylko party rządowej, lecz wszystkich ogółem stronniectw całego wogóle narodu, tylko bowiem taka polityka ustrzedz może Serbję od szkody. Kwestya portu jest — wedle zapatrywań serbskich polityków — nie specjalnie serbską sprawą, lecz kwestją mocarstwowego stanowiska i powagi obu grup mocarstw europejskich.

I dlatego właśnie — kończy informator N. Fr. Presse — lud serbski z jak największym spokojem spogląda w przyszłość.

Spokój ten, odeprzeć możnaby — gotów jednak okazać się zawodnym, jeśli Serbia liczyłaby istotnie na to, że mocarstwa trójporozumienia uzna zechcą jej interesy za swoje własne. Jak dotąd bowiem ani Anglia, ani Francja, ani nawet Rossya najmniejszej po temu nie okazują chęci i Serbia będzie miała do wyboru: albo uleść woli nie trójporozumienia, lecz trójprzymierza, albo też ściągnąć na siebie nieobliczalne wprost następstwa swej fałszywej rachuby.

Położenie międzynarodowe.

Oznaki pokojowe.

Korespondent wiedeński Narodnich Listów donosi: Sytuację zagraniczną oficjalne koła wiedeńskie charakteryzują dzisiaj jednym słowem: pokój.

Wyjazd niemieckiego ambasadora w Petersburgu Pourtalesa na kilkotygodniowy urlop i odjazd ministra wojny Suchomłino-wa z Petersburga także na czas dłuższy, komentują dzienniki rossyjskie jako najlepszy dowód, że sytuacja międzynarodowa jest spokojna.

Redaktor Tempsa rozmawiał z prezydentem Sobrania bułgarskiego Danewem,

który na podstawie konferencji z Poincarem przyznał, że Francja wszystkimi siłami dąży do utrzymania pokoju europejskiego.

Stanowisko Serbii.

Nowo mianowany poseł serbski przy dworze wiedeńskim, Jovanovic przybył dziś wieczorem z Belgradu do Wiednia.

Wiadomości, jakoby przedstawiciele mocarstw trójprzymierza w Belgradzie odbyli konferencję, po której poseł Ugron udał się do Pasicza, okazują się nieprawdziwymi.

Sprawa Prohaski.

Z Wiednia telegrafują: „Śledztwo prowadzone przez wysłanego ze strony Ministerstwa spraw zagranicznych osobnego delegata w sprawie konsula Prohaski w Prizrenie, nieco przeciągnęło się i jest obecnie ukończone. Na podstawie jego wyuików można z przyjemnością stwierdzić, że pogłoski, jakie krążyły, jakoby konsul Prohaska był przez władze serbskie trzymany w więzieniu, a nawet znieważony czynnie, pozbawione są wszelkiej podstawy. Również podniesione w swoim czasie przez rząd serbski przeciwko wspomnianemu funkcyonaryuszowi konsularnemu zarzuty z prośbą o przeniesienie go z tego powodu, jakoby przy wkroczeniu wojsk serbskich strzelano z c. i. k. konsulatu, okazały się zupełnie bezpodstawnymi, natomiast serbskie władze wojskowe w Prizrenie postąpiły wobec naszego konsulatu, jego kierownika i personalu kilkakrotnie niepoprawnie ze stanowiska prawa międzynarodowego. Wykroczenia, jakie w tym kierunku zasły, zostaną królewskiemu rządowi serbskiemu zakomunikowane z żądaniem odpowiedniego zadośćuczynienia. Niema powodu do przypuszczania, żeby królewsko serbski rząd, który wobec naszego delegata zachowywał się wręcz życzliwie, tego zadośćuczynienia odmówił“.

Reunion ambasadorów.

Nordd. Allg. Ztg. pisze: W ciągu bieżącego tygodnia rozpocznie się konferencja ambasadorów, z którą się łączą ogólne nadzieje i która mieć będzie wybitnie pokojowe tendencje. Powodzenie konferencji będzie zawisłe od stopnia zaufania, jakie mocarstwa okazują sobie wzajem. Możemy tylko wyrazić ubolewanie z powodu, że wybitne dzienniki francuskie z Tempssem na czele także i w tej chwili kontynuują akcyę szczytów przeciw Niemcom i podsuwają im tendencje, jakoby parły Turcyę do dalszej wojny. To postępowanie dzienników francuskich, w chwili, gdy mocarstwa zabierają się do pokojowych konferencji budzi wielkie obawy. Kto w tym wypadku mać pokój, można się przekonać, gdy się weźmie do ręki jedno z tych pism.

Głos włoski o położeniu.

Rzymska Tribuna pisze z okazji otwarcia konferencji pokojowej w Londynie: Sytuacja polityczna przedstawia się korzystnie dla pokojowego rozwiązania kwestyj bieżących. Dla przygotowanie tej sytuacji Włochy nie miały przychylić się dzięki swoim serdecznym stosunkom z sojusznikami i innymi mocarstwami, jakoteż z powodu miarowanego stanowiska i Austro-Węgry, któ-

JERZY.

(Z angielskiego).

CZĘŚĆ DRUGA.

IX.

(Ciąg dalszy).

Przez całą godzinę Mrs Ginnell usiłowała namówić chorego, aby pozwolił uporządkować pokój, ale była zmuszona dać za wygraną, wobec gniewu i przekleństw miotanych przez Mac Ewana.

— Czego sobie życycie? — spytał Anderson.

— Zabierz mnie co prędzej z tej przeklętej dziury; oto wszystko co możesz uczynić! Powiedziałem tej kobiecie, żeby mi przyniosła moje rzeczy i dała mi inny pokój, ale przypuszczam, że jest zapłacona przez ciebie. Niech idzie do diabła!

— Doktor zalecił, by ojciec zachował się dziś spokojnie.

Mac Ewen zaklął się, że słucać nie będzie. Nie miał czasu leżeć w łóżku jak jaka piękna dama. Miał robotę i potrzebował wrócić do domu.

— Jeżeli wstaniecie z taką gorączką i z raną w takim stanie — rzekł Anderson spokojnie — możecie się narazić na zakażenie krwi, co was może o śmierć przyprowadzić, lub co najmniej na pozostanie tutaj przez

kilka tygodni. Mówiłes ojcze, że potrzebujesz pomówić ze mną o interesach. A więc, zostaję tu na chwilę; ale za godzinę, mam rendez vous w Calgary. Korzystajcie ze sposobności.

Mac Ewen patrzył na syna badawczo. Błękitne jego źrenice, ukryte pod powiekami, które w faldach na nie opadały nie pozwalały odgadnąć myśli. Białe włosy, opadające w nieporządnym kosmykach w około zaognionej gorączką i okrytej wyrzutami skórnymi twarzy, uderzyły Andersona. Przenosząc się o trzydzieści lat wstecz, przypominał sobie ojca w pełni siły: był to piękny mężczyzna dobrze zbudowany, z gestą jasną czupryną... Jakże był dumny będąc dzieckiem, gdy mógł zasiąść obok niego na wysokim wozku, którym jechali w niedzielę do świątyni oddalonej o dwadzieścia pięć kilometrów! Widział przed sobą matkę, siedzącą w głębi z dzievczynkami, w alpagowej sukni i nicianych rękawiczkach, z wyrazem rezygnacyi na twarzy... Gardło mu się ścisnęło. Nietylko wspomnienie matki sprawiło mu to bolesne ścisnienie. Skłonny z natury, do melancholii, spotęgowanej myślą o tym bolesnym związku krwi i fatalności, której nie mógł uniknąć, czuł w duszy gorzką litość dla tego wykołajonego!... Oto więc, jak się wyczerpują, po siedmdziesięciu latach życia wszystkie siły życia ludzkiego!... Okrutne wątpliwości umysł j-go zaległy... Czy dobrze postąpił temu lat siedmnaście? Jakby to matka była wtedy osądziła? Czy nie był on także nieco odpowiedzialny?

Przez ten czas ojciec jego nie przestawał wydawać jęków, przerywanych przekleństwami, miotanemi w żargonie używanym w kopalniach, nie zupełnie zrozumiałym dla Andersona. Zdawało mu się, że była mowa o jakiejś kopalni srebra, na zbrocu góry w

Newada, porzuconej od lat dziesięciu, a która miała być na nowo otwarta tak samo, jak wiele innych w tym pasie, dzięki udoskonaleniu metody i maszynom, zastępującym dawną, prymitywną robotę. Było by czym wybrukować srebrem całe Montreal!... Dziesięć tysięcy dolarów na materyał! Pięć tysięcy za clam i sprawa ubita!

Starzec stawał się coraz bardziej niezrozumiały; bredził o łatwości i szybkości z jaką kopalnia mogła być odsprzedana syndykowi z olbrzymią korzyścią dla niego i jego spółników, jeżeliby sami nie chcieli się trudzić poszukiwaniem!... Gdyby Jerzy mógł znaleźć pieniądze... Zdobył by niewątpliwie majątek!

Anderson słuchał z całą uwagą. Zadał kilka pytań technicznych. Spojrzania ojca, dotychczas błyszczące żądzą, stały się niepewne. Anderson to spostrzegł i wyczytał w tym wzroku zdziwienie i niezadowolenie.

— Musiał ojciec wiedzieć, że byłem inżynierem w kopalniach? — rzekł nie przestając zwracać bacznej uwagi.

— Tak, słyszałem o tobie raz w Dawson City — odrzekł stary oschle. — Pomyślałem sobie, że przyszedłes wtrącić swój nos — jak inni...

— Ależ ja tam nie byłem jako prosty poszukiwacz. Przeszedłem studia w Montreal.

I Anderson w dalszym ciągu stawił pytania. Lecz Mac Ewen nie zadawał już sobie trudu odpowiadać. Stawał się teraz mniej wymowny. Miejsceowość, w której kopalnia znajdował się miał, nazwiska spółników, materyał, którego by potrzebna, na to wszystko Anderson nie mógł otrzymać żadnej wskazówki. Po upływie kilku minut było widoczne, że czas traci na próżno. Ze ojciec miał na myśli jakieś oszustwo, tego był pewny.

Mac Ewen był prawdopodobnie narzędziem kilku przebiegłych spółników, którzy go posłali do Winnipeg po odebraniu spadku, aby go ograbił, gdy wróci.

— Ileż właściwie wynosił spadek po ciociu Sykes? — zapytał nagle Anderson. — Przypuszczam, że moglibyście go na to użyć.

Mac Ewen odpowiedział wymijająco. O wiele tego za mało. Ta nieufność wydawała się Andersonowi bez celu: była to podejrzliwość, wynikająca z długiego życia nieuczciwego. I znowu męczył swoje zaniepokojone sumienie, pytając siebie: czy dzieci dobrze zrobiły opuszczając tak bez litości ojca?

— W takim razie, najlepiej będzie, gdy sam pojedzie się przekonać. Jeżeli interes okaże się dobry, mam pewność, że znajdę ojcu pieniądze.

— Pojedziesz, gdzie? przekonasz się, o czym? — spytał Mac Ewen z żywością.

— Do kopalni, naturalnie. Postaram się znaleźć czas w przyszłym tygodniu.

— Nie potrzebujesz się trudzić. Moi spółnicy nie przebaczyliby mi, że zdradzam ich tajemnice.

— A przecież ojciec nie może przypuszczać, że dostarczę pieniędzy nie wiedząc nic o interesie, czyż nie prawda? bez sumienne-go zbadania? — rzekł Anderson uśmiechając się.

— Mógłbyś bez obawy powierzyć mi trzy lub cztery tysiące dolarów — rzekł Mac Ewen z dąsem — bo jestem przecież twoim ojcem i daję ci moje słowo. Jeśli nie, nie mówmy już o tem. Nie chcę, aby kto się mieszał w moje interesa.

Anderson milczał chwilę.

(Ciąg dalszy nastąpi)

re we wszystkich kwestiach okazały gotowość do jak najdalej idących ustępstw, przy czym trwały przy zasadzie niedopuszczenia do terytorjalnych zdobyczy Serbii nad morzem Adryatykiem.

Tribuna oświadcza dalej, że wiadomości pisane o różnicy zdań między Austro-Węgrami a Włochami w sprawie przyznania Serbii gospodarczego przystępu do morza nie są prawdziwe, oba kraje co do istoty sprawy są zupełnie zgodne. Rząd wiedeński okazał największą życzliwość, by Włochy i Austro-Węgry omówiły wspólnie sprawę Albanii.

KRONIKA.

Lwów, 17 grudnia.

Kalendarz.

Sroda (17 grudnia): Gracyana. — Wszemłoda. — Sawwy. Wschód słońca o godzinie 7:18 rano, zachód słońca o godz. 3:23 po południu. Temperatura. O godzinie 12 w południe + 4 Cei.

— Na loteryę gospodarską, urządzoną się mającą dnia 22 b. m., na cele dobroczynne na dochód „Domu pracy“, złożyli dary pp.: JE. ks. Arcybiskup dr. Józef Bilezewski 50 kor., Zarząd browaru Areykskiego Karola Stefana w Żywcu 100 butelek portera, Józef Uleńnicki jednego dukata cesarskiego, Stanisława Wolkowicka 10 kor., bar. Maryanowa Błażowska 40 kor., Rozalia Ekielska 10 kor., JE. dr. Aleksander Tehorznicki 20 kor., JE. P. Marszałek krajowy Adam hr. Gołuchowski 20 kor., Leonowa hr. Pinińska 20 kor., Salomea Jonaszowa 20 kor., Alfredowa Halbanowa 10 kor., Jan Vivien 20 kor., firma Gustaw i Edward Hawranek 5 fantów, firma M. Tieger w Samborze 2 paczki likierów, Marya Schaffowa 30 kor., Adam Bal 10 kor., starosta Michał Rawski 10 kor., radea Dworu Antoni Reiner 10 kor., Michał Zawadzki w Husiatynie 10 kor., starosta Tadeusz Mitschka 10 kor., Kazimierz Spalke w Peceznicy 10 kor., baronostwo Groedlowie w Demni wyżnej 100 kor., Sabina Lidlowa 10 kor., Franciszkowie Rozwadowscy 10 kor., generałowa Matylda List 10 kor., Ludwik bar. Brückmann 50 kor., radea Dworu dr. Ludwik Finkel 10 kor., konsulowa Marya Macherowa 50 kor., Kazimierz Miliński zebrał w gronie urzędników starostwa w Brzozowie 50 kor., A. Theodorowicz 10 kor., Wincenty Krański z Perespy 10 kor., Kazimierz Grabowski 20 kor., Mikołaj Krzysztofowicz 20 kor., Zarząd dóbr ordynacji księżstwa Czartoryskich w Sieniawie 30 kor., Stanisław Marian Jędrzejowicz 20 kor., firma Pawłowski w Lwowie 3 fanty, Franciszkowa Rozwadowska 2 słoje miodu, radea Namiestnictwa Gustaw Brückner 20 kor., Stanisławowie Zimnowe 10 kor., radea Dworu Rajner Sopuch 20 kor., starosta Włodzimierz Bętkowski 10 kor., radea Namiestnictwa Hieronim Zahradnik 10 kor., radea policji Gabryel Kreiner 8 kor., prezydent Izby handlowej i przemysłowej Samuel Horowitz 50 kor., starosta dr. Zdzisław Wawrausch 10 kor., radea Dworu dr. Józef Szpilman 10 kor., radea Namiestnictwa Antoni Schultis 20 kor.

Z Wydziału Towarzystwa Miłosierdzia „Opatrzność“.

Zofia Bobrzyńska.

— Z Uniwersytetu. PP. Marian Stanisław 2 im. Müller, asyulant sądowy, rodem ze Lwowa i Roman Mandziej, kandydat adwokatury w Tarnopolu, rodem z Małaszowic w Galicji, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopnie doktorów praw.

— Powszechny wykład uniwersytecki. Dziś we wtorek, dnia 17 b. m. doc. pryw. Uniw. dr. A. Chybiński: „Podstawy współczesnej kultury muzycznej“. Zakład fizyczny Uniwersytetu ul. Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

We środę, dnia 18 b. m., prof. gimnazjalny dr. M. Piekarski: „Józef Ignacy Krasiński“. Sala mineralogiczna Zakładu chemicznego, ul. Długosza 6. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— Z Politechniki. PP. Zenon Wierchowski, rodem z Ropczyce i Czesław Tlullie, rodem ze Lwowa, otrzymali w tutejszej Politechnice stopnie doktorów nauk technicznych.

□ Zasiłki. Wydział krajowy przyznał na rok szkolny 1912/13 zasiłki po 400 kor. słuchaczom Akademii ekspozycyjnej w Wiedniu: Wiktorowi Wittebki, Karolowi Gromali, Mieczysławowi Wierterowi, Zygmuntowi Skowrońskiemu i Karolowi Lenczowskiemu.

Z powodu wyczerpania funduszy, przeznaczonych na ten cel, ograniczyć się musiał Wydział krajowy do przyznania zasiłków tylko tym kandydatom, którzy już w zeszłym roku szkolnym zasiłki otrzymali, a nadto zasiłki te musiały uleść pewnej redukcji.

— Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa we Lwowie o wyniku premiowania koni w Galicji zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— Posiedzenie sekcji obchodowej komitetu 1863 — 1913 odbędzie się dzisiaj, wtorek, 17 grudnia o godzinie 8 wieczorem w sali obrad magistratu, ratusz I. piętro, pod przewodnictwem delegata Edmunda Riedla.

— Galicyjska fabryka obuwia. W sobotę odbyło się pod przewodnictwem dyrektora dr. Marcina Szarskiego w sali posiedzeń Banku przemysłowego konstituujące walne zgromadzenie galic. fabryki obuwia, Tow. akc. we Lwowie, na którym prezydentem rady zawiadowczej wybrano dr. Szarskiego, wiceprezydentem zaś p. Mauricego Wiktora Eichnera. W skład rady wszedł również inżynier Wacław Jarra, jako delegat Wydziału krajowego.

— W Czytelnicy katolickiej odbędzie się we czwartek dnia 19 b. m., o godzinie 7 wieczorem odczyt ks. dr. Szulca p. t. „Współdziałanie domu rodzicielskiego ze szkołą średnią w wychowaniu religijnem młodzieży szkół średnich“. — Wstęp wolny.

— II. międzynarodowy kongres ratowictwa i zapobiegania wypadkom odbędzie się w Wiedniu w dniach od 9 do 13 września 1913 roku.

— Raptularzyk kieszonkowy, jak lat poprzednich i w tym roku wydała lwowska fabryka ksiąg handlowych i kopiałów „Leopolda“. — Ładna, wygodna i pożyteczna książeczka dla adwokatów, notaryuszy, lekarzy, kupców, przemysłowców i wszystkich tych co terminy sądowe i wekslowe lub też zdarzenia z dnia zwykli zapisywać, a zapiski zawsze zwykli nosić w ewidencji przy sobie. Ładna, zgrabna a tania książeczka w formie notatki kieszonkowej, już wyrobiła sobie stałą klientelę i jest do nabycia w każdym większym handlu i księgarniach.

† Bogusław z Kieszkowa Kieszkowski, radea Dworu i kierownik starostwa w Przemysłu zmarł w niedzielę wieczorem w tem mieście.

Ś. p. radea Dworu Kieszkowski, urodzony w roku 1855, kończył studia prawnicze w Uniwersytetach w Wiedniu i w Krakowie i wstąpił w roku 1880 do służby politycznej jako praktykant koncepcyjny c. k. Namiestnictwa w Bernie. W roku 1883 powołany do służby w Ministerstwie spraw wewnętrznych, mianowany został w roku 1884 komisarzem powiatowym, a w roku 1886 wice-sekretarzem ministerjalnym w tem samem Ministerstwie. W roku 1888 został ś. p. radea Dworu Kieszkowski powołany do służby przy władzach politycznych w Galicji i mianowany starostą, w którym to charakterze objął kierownictwo starostwa w Dąbrowie. Przeniesiony w roku 1890 do Sambora, otrzymał Najwyższem postanowieniem z dnia 25 grudnia 1898 tytuł i charakter radey Namiestnictwa, w roku następnym zaś został mianowany rzeczywistym radeą Namiestnictwa. Najwyższem postanowieniem z dnia 11 marca b. r. otrzymał ś. p. Kieszkowski tytuł i charakter radey Dworu, a w kilka miesięcy później objął kierownictwo starostwa w Przemysłu. Długotrwała i ciężka choroba nie pozwoliła mu jednak już rozwinąć na tem stanowisku swoich znakomych przymiotów i zdolności i przedwcześnie sprowadziła go do grobu.

Długoletnia działalność ś. p. radey Dworu Kieszkowskiego owianą była zawsze duchem prawdziwie obywatelskim i odznaczała się poświęceniem i oddaniem dla dobra służby, wzorową sumiennością w spełnianiu obowiązków służbowych, ustawiczną troską i staraniem o rozwój i dobro powierzonych jego kierownictwu powiatów, to też w uznaniu swoich zasług został ś. p. radea Dworu Kieszkowski Najwyższem postanowieniem z dnia 22 grudnia 1906 odznaczony orderem Żelaznej Korony III. klasy. Również i w szerszym zakresie działania miał ś. p. zmarły spobność do rozwinięcia swych wybitnych zdolności administracyjnych, gdyż w roku 1911 poruczył mu Pau Namiestnik funkcje inspektora szeregu starostw, na którym to stanowisku osiągnął ś. p. radea Dworu Kieszkowski najlepsze rezultaty i pod każdym względem odpowiedział powierzonemu mu zaufaniu. Nieskazitelna prawość i moc charakteru, wzorowa ścisłość w spełnianiu obowiązków, składają się na obraz tego dzielnego urzędnika i obywatela, którego Administracja polityczna Galicji żegna z najgłębszym żalem.

† Aleksandra z Borkowskich Ulanowska, matka Bolesława, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego i sekretarza generalnego Akademii Umiejętności, zmarła w Krakowie w sobotę.

Ś. p. zmarła należała do tych pięknych postaci, które w pamięci znajomych i społeczeństwa pozostają jako wzór żywota. W pamięci społeczeństwa pozostanie na długie lata pamięć ś. p. Ulanowskiej przez jej dzieło składek wawelskich. Od kilkunastu lat za sprawą jej inicjatywy, gorliwości i niestrudzonych zabiegów, zbierane są składowki na odnowienie Wawelu, Myśl o przywróceniu Wawelowi jego dawnej królewskiej chwały, była serdeczną troską i wytrwałą ideą tej matrony. Kto miał sposobność znać bliżej czcigodną tę kobietę, ten był świadkiem jej pełnego woli entuzjazmu, jaki wkładała w umiowaną sprawę, jej szlachetnych wysiłków i wpływu, jaki umiała w tej mierze wywierać. Dzięki trudom i bezgranicznym nieraz poświęceniom ś. p. Ale-

ksandry Ulanowskiej, skromne zrazu datki wawelskie, doszły w roku bieżącym do sumy stu kilkudziesięciu tysięcy koron.

— *Gwiazdka dla żołnierzy. Z Wiednia donoszą, że Alfons i Ludwik br. Rotszylldowie ofiarowali po 10 000 koron dla żołnierzy, znajdujących się na granicach Państwa, na podarunki „Gwiazdkowe“.

— Przepowiednia pani de Thóbes a Reduta artystyczna. Co przyniesie nam wieczór sylwestrowy?? — Według przepowiedni znanej w świecie pani de Thóbes udzielonych naszemu wiarygodnemu reporterowi, a zarazem członkowi komitetu „Reduty artystycznej“, w wieczór sylwestrowy to znaczy dnia 31 grudnia 1912 r. odbędzie się napewno w sali „Pałacu Sportowego“ „Reduta artystyczna“ (Bal maskowy Artystów Teatru Miejskiego) na dochód Tow. Wzajem. Pomocy Artystów i Artystek Teatru Miejskiego we Lwowie. — Reduty artystyczne już od szeregu lat mają ustaloną sławę i tradycję. — Humor, dowcip i cięta intryga — lecz utrzymana w tonie, oto dywiza ruchliwego komitetu redutowego. — Sylwestrowa reduta artystyczna niewątpliwie swoją wspaniałością dominować będzie w tym karnawale. — Dalej przepowiada pani de Thóbes, a nawet ręczy za miłe ciepło na sali, gdyż zapobiegliwemu komitetowi udało się pozyskać kilkanaście pieców gazowych celem należytego ogrzania sali. — Jednym słowem przygotowania w pełnym toku. — Program z wieloma dowcipnemi niespodziankami etacza komitet do czasu tajemnicą.

— Reklamowy kalendarzyk ścenny wydał gustownie i ozdobnie Zakład reprodukcji i światłodruków „Tęcza“ we Lwowie. Składa się on z czterech kart, ozdobionych barwnymi reprodukcjami malarzy polskich. Całość przedstawia się bardzo sympatycznie.

— Wystawa kilimów. W lokalu Sodalicyi Maryańskiej (ul. Teatralna 3) urządzono bogatą wystawę nader gustownych kilimów wyrobu fabryki w Cucułowach im. król. Jądwi. Niedawno założona przez profesora Józefową Kallenbachową nowa ta placówka przemysłu krajowego dowodzi wystawionymi okazami, że kierowniczka dołożyła wszelkich starań, aby wyroby odrzuca stanęły na wyżynie prawdziwie artystycznej. Wystawę można zwiedzać bezpłatnie codziennie (od 9 rano do 5 po południu), do czego należy gorąco zachęcić jak najszersze koła publiczności. Wyroby cucułowickie zasługują na najszersze polecenie, gdyż przewyższają doskonałością materiału i wytwornym gustem obce wytwory, szpecące wnętrza naszych mieszkań i są ponadto znacznie od nich tańsze. Z powodu powyższych zalet nadają się wybornie na podarki gwiazdkowe.

— Rada miasta Krakowa odbyła wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem wiceprezydenta dr. Szarskiego. R. Jarra podniósł potrzebę nieściągnięcia podatków z powodu ciężkiego położenia gospodarczego. W dyskusji, jaka się na ten temat rozwinęła, podnoszono rozmaite postulaty, odpierno też wrogie zarzuty, podnoszone przez zachodnio austriackich fabrykantów przeciw kupiectwu galicyjskiemu, z czego wypływa dlań nauka popierania przemysłu krajowego. Postanowiono wysłać do Koła polskiego i Rządu memoriał o położeniu obecnem kraju i miasta z żądaniem odpowiedniej akcyi i domagający się obrony dla galicyjskiego kupiectwa.

Wiceprezydent dr. Szarski oświadczył, że zawiadomi bezwzględnie Prezesa Koła o uchwale i dyskusji.

W dalszej części posiedzenia przy głosowaniu nad drobną sprawą administracyjną podano w wątpliwość obliczenie głosów przez przewodniczącego dr. Szarskiego, na co ten odrzekł, że jeśli jego obliczenie jest kwestyonowane, to wyciągnię z tego odpowiednie konsekwencye.

Na sanację finansów T. S. K. uchwaliła Rada 5000 koron.

△ Zgubiono: czarny pulawer damski, zawierający 92 kor.; pulawer, zawierający 10 kor. i rozmaite zapiski; torebkę damską z kwotą 43 kor. 96 hal.

△ Znalezione: w wozach miejskiej kolei elektrycznej: zarekawek, laskę, dwa parasole i zegarek.

△ Zamach samobójczy. W rzeczywistości przy ul. 29 Listopada l. 6 targnął się wczoraj na swe życie, napiwszy się kwasu solnego 21 letni służący Kajetan Marków. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego udzieliło desperatowi pierwszej pomocy, a następnie przewiozło go do szpitala powszechnego. Powodem zamachu samobójczego ma być zawiedziona miłość.

△ Krwawa awantura. W szynku u zbiegu ulic Zielonej i Kordyana napadli wczoraj po południu murarz Marian Streit, Bernard Skini, Leon Szoldra, ślusarz Tadeusz Czapliński i kochanka Skiniiny Marya Schneidrowa na bawiących tam dwóch ułanów i jednego z nich pokłóli tak ciężko nożami, że pogotowie Towarzystwa ratunkowego musiało go odwieźć do szpitala garnizonowego. Napastników aresztowała policja.

△ Małoletni zbieg. Z mieszkania swej matki, zamieszkałej przy ul. Serbskiej l. 3 zbiegła jeszcze przed tygodniem 12 letnia Anna

Kaczanówna, ubrana w granatową sukienkę i czarny szalik.

△ Kronika policyjna. Do sklepu p. Heleny Skwarzkowej przy ul. Akademickiej dostał się wczoraj po południu złodziej, po otwarciu drzwi wtrychem i skradł z szuflady kasowej 27 kor. w srebrze, puszkę galic. Kasy oszczędności zawierającą 50 kor. i książeczkę tejże Kasy, opiewającą na nazwisko Zenona Garczyńskiego.

Na przystanku kolei elektrycznej koło dworca kolejowego Podzamcze aresztowała wczoraj policja Mieczysława Dyjankiewicza i Maksę Spata, którzy okradali podróżnych, rozcinając im nożami kieszenie.

— Echa zamachu na hr. Tiszę. Wczoraj rozpoczął się w Budapeszcie proces przeciwko Kovaosowi o zamach na hr. Tiszę. Oskarżony oświadczył, że w chwili czynu był tak wzburzony, że nie może sobie przypomnieć żadnych szczegółów, przyrzecząc, jakoby szedł z zamiarem zabicia hr. Tiszy.

Jako pierwszy świadek zeznał hr. Tisza, który podał, że widział jak oskarżony mierzył do niego.

Po przesłuchaniu szeregu świadków ro sprawę odroczone do dziś.

— Ładni stróże bezpieczeństwa. Z Sosnowca donoszą o wypadku następującym: Powracających ze zmiany nocnej w fabryce dwóch robotników zaczepili jacyś dwaj, ubrani po cywilnemu jegomoście, którzy kazali im podnieść ręce do góry, poczem zrewidowali ich i puścili. Gdy robotnicy odeszli kilka kroków, rewidujący dali do nich kilka strzałów raniąc obu w nogi, poczem obaj oddalili się szybko. Huk strzałów zwałił na miejsce strażnika i stróżów nocnych. Rozpoczęto poszukiwania i znaleziono napastników w restauracyi. Byli to stójkowi, przebrani po cywilnemu, obaj mocno podebmieni.

Kronika prowincjonalna.

§ Prezesem Rady powiatowej w Przemysłu wybrany został Władysław ks. Sapieha, jego zaś zastępcą dr. Leonard Tarawski.

§ Usiłowane morderstwo rabunkowe. Z Żydaczowa donoszą nam: W nocy z 13 na 14 b. m. napadnięty został w domu własnym przez niewyśledzonych dotąd sprawców 80-letni Albrecht Seelieb (Niemiec), zamężny właściciel dóbr w Obłaźnicy, tutejszego powiatu i tak ciężko pokaleczony, iż niema nadziei utrzymania go przy życiu. Z uwagi, iż Seelieb trudnił się wypożyczaniem pieniędzy na weksle pomiędzy okolicznych włościan i że w dniu 14 b. m. nadeszła do niego wypowiedziana kwota 14.000 kor., istnieje przypuszczenie, że napadu dokonano w celu rabunku, gdyż sprawcy rozbiwszy biurko zabrali weksle i inne papiery wartościowe. Czy i ile gotówki posiadał Seelieb i czy ewentualnie została jaka gotówka przez sprawców zabrana, dotąd niezdolano stwierdzić. Śledztwo w tej sprawie przeprowadza delegowany z ramienia sądu powiatowego w Żurawinie sędzia śledczy wraz z miejscową żandarmeryą.

Kronika zagraniczna.

* Echa katastrofy kolejowej. Z Messyny donoszą: Dotąd stwierdzono, że w katastrofie kolejowej zginęło 15 osób, a 30 jest rannych.

* Dżuma. Z Nowoczerkawska telegrafują: W stacyi kozaków, oddalonej o 50 wiorst od granicy astrachańskiej, stwierdzono 6 podejrzanych o dżumę wypadków. Jedna osoba już zmarła.

* 24 godzinny strajk manifestacyjny przeciw wojnie. Z Paryża donoszą: Ogłoszony przez ogólny Związek robotniczy na wczoraj 24 godzinny strajk manifestacyjny przeciw wojnie nie zmienił zupełnie zewnętrznego wyglądu Paryża. Częściowo znać strajk przy robotach budowlanych i ziemnych. Nie przyszło do żadnego wypadku.

* Śmierć siamskich bliźniąt. W Ameryce, w stanie Ohio, zmarły dwie siostry, słynne jako „siamskie bliźnięta“ osiągnąwszy 60 lat życia. Urodziły się w czasie, gdy niewolnictwo nie zostało jeszcze zniesione w Ameryce. Były murzynkami, ich właściciel sprzedał je za 160.000 marek pewnemu przedsiębiorcy, który dorobił się ogromnego majątku, woząc je po świecie. Początkowo wykradziono je, a przedsiębiorca przez kilka lat nie mógł odszukać kosztownych tych bliźniąt. Znalazł je nareszcie w Londynie. Siostry te — Millie i Krystyna — miały dwie głowy i cztery nogi, lecz tylko jeden tułów. Miały jednakowy charakter, te same sympatyje i antypatyje. Zdarzało się jednak czasem, że się z sobą posprzeczały. Występowały także na estradzie, tańczyły i śpiewały duety. Wszędzie, po całym świecie, gdzie je tylko obwożono, wywoływały niesłychane zdumienie, lecz również wzbudzały i litość, gdyż przykro było patrzeć na te dwie istoty tak przez całe życie do siebie przykute. Nare

sze po 60 latach takiego żywota, śmierć zabrzała ten wybrzyk natury.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Koncert pni Ottawowej). Obawialiśmy się wszyscy, że publiczność, wyczerpana szybko po sobie następującymi koncertami, gotowa nie dopisać na tak ciekawym koncercie, jak wczorajszy. Rzeczywiście było nas niewiele, sami sympatycy, ceniący w pni Ottawowej nie tylko pierwszorzędną siłę pedagogiczną, ale pianistkę o wykwiśniętym smaku. Świadczył o nim także program, złożony z Bacha fantazyj chromatycznej z fugą, sonaty e-moll Szymanowskiego, improwizacji Chopina i dwóch rzeczy francuskiego modernisty Debussy'ego. Bach, grany był nadspodziewanie dobrze; nadspodziewanie dlatego, ponieważ wiemy jak trudnym zadaniem dla rąk kobiecych są utwory Bachowskie. Szymanowskiego sonata pod delikatnymi rączkami nabiera innego charakteru, aniżeli ongi w wykonaniu Lalawicza; była podana miękko, pieśczośliwie, co najwięcej na korzyść wyszło części trzeciej, pełnemu gracy menuetowi. Cztery improwizacje Chopina (łącznie z „Fantasie-Impromptu” licząc) grane były bardzo poetycznie i wiotko, miejscami tylko (zwłaszcza w trzeciej) tempa były za szybkie. Debussy'ego „Ille joyeuse” i „Tocatta”, dwa przysmaczki dla gourmandów muzycznych, z których drugi ma większą wartość muzyczną, zagrane subtelnie, jak trzeba, zakończyły ten koncert ciekawy, a o serdecznym jego nastroju i sympatyi, jaką w mieście naszym cieszy się pani Ottawowa, świadczyły stopy ofiarowanych kwiatów.

E. Walter.

Setną rocznicę zgonu Tadeusza Czackiego, przypadającą w lutym 1913 r., upamiętnił w wydawnictwach swoich lwowska „Macierz polska”. Niebawem ukaze się o Czackim i Krzemieńcu bogato ilustrowane popularne dziełko, napisane z polecenia zarządu „Macierzy” przez Michała Rollego.

Stefana Żeromskiego najnowsza powieść p. t. „Wierna rzeka”, wyszła nakładem Spółki wydawniczej „Książka” w Krakowie.

O powieści tej napiszemy jeszcze obszerniej.

(as) **Molier: „Dzieła”**. Przełożył Tadeusz Żeleński (Boy). Wstępem i uwagami krytycznymi opatrzył dr. Władysław Günther. Lwów. Nakładem księgarni polskiej B. Połonieckiego.

Piśmiennictwo polskie może się poszczycić tym przekładem, niezmiernie starannym, pieczołowitym i wiernym. Dotychczas mieliśmy przekłady tylko poszczególnych utworów Moliera, przekłady, nie zawsze stojące na wyżynie oryginału. Żeleński pierwszy dał nam nieśmiertelnego autora „Mizantropa”, który mimo tylu lat, dziś jeszcze tak chętnie jest czytany i widziany na scenie, w tłumaczeniu tak świetnym, jakiego pozazdrościć nam może zagranica. Przekład poprzedza obszerne studium dr. Günthera, w którym mamy obszerne przedstawienie stanu teatru francuskiego w XVIII. wieku i głęboki rozbiór twórczości Moliera.

Znanej, ruchliwej firmie B. Połonieckiego należy się uznanie za staranne wydanie pięknego dzieła.

Boy: „Słówka”. Zbiór wierszy i piosenek z szesnastoma melodiami w tekście. Lwów 1913. Nakładem księgarni polskiej B. Połonieckiego.

Znakomity tłumacz Balsaca i Moliera, świetny piosenkarz „Zielonego balonika” wydał nową serję swych uczesnych wierszy, które, jak poprzednie, odznaczają się humorem i artystycznym ujęciem. Strona zewnętrzna „Słówek” bardzo staranna.

Repertuar teatru miejskiego w Lwowie.

We wtorek, 17 grudnia, po raz Iszy (nowość) „Kochany Augustynek” (Der liebe Augustin) operetka w 3 aktach R. Bernauera, przekład Wincentego Rapackiego, muzyka Leone Falla. Abonament nr. 17. — W środę, 18 grudnia „Kochany Augustynek”, operetka. — W czwartek, 19 grudnia „Kochany Augustynek”. — W piątek, 20 grudnia, po raz Iszy (nowość) „W świętej Rossyi”, sztuka w 5 akt. Kurta Neurode, przekład Adama Krajewskiego. Abonament nr. 18. — W sobotę, 21 grudnia, wyjątkowo o godzinie 3 po południu dla młodzieży szkolnej „Zbójcy”, tragedia Schillera z Romanem Żelazowskim w roli Franciszka Moora. — W sobotę, 21 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „Kochany Augustynek”, operetka. — W niedzielę, 22 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Noc w Wenecyi”, operetka. — W niedzielę, 22 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „Zaza”, opera, występ Janiny Korolawicz-Waydowej. — W poniedziałek, 23 grudnia o godzinie 3:30 po południu „Jaś i

Małgosia”, baśń operowa w 5 odsłonach Humperdincka. — W poniedziałek, 23 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „W świętej Rossyi”, sztuka w 5 aktach Kurta Neurode. — We wtorek, 24 grudnia z powodu Wigilii Bożego Narodzenia przedstawienia nie będzie.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

We środę, 18 grudnia, „Dziady”. Sceny dram. — We czwartek, 19 grudnia, „Szpieg”, sztuka. — W piątek, 20 grudnia, „Dobrze skrojony frak”, krotoczwila. — W sobotę, 21 grudnia, „Djabek i karczmarz”, komedia. — W niedzielę, 22 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Beben”, komedia; o godzinie 7:30 wieczorem „Djabek i karczmarz”, komedia. — W poniedziałek, 23 grudnia, „Paweł I.”, dramat. — We wtorek, 24 grudnia, teatr zamknięty. — We środę, 25 grudnia, o godzinie 3:30 po południu, „Jeniec Napoleona”, sztuka historyczna. Ceny zniżone; o godzinie 7:30 wieczorem, Trylogia p. t. „Zygmunt August”. Część I. „Królewski Jedynek”, komedia w 5 aktach, napisał Lucyan Rydel. — We czwartek, 26 grudnia, o godzinie 3:30 po południu, „Djabek i karczmarz”, komedia; o godzinie 7:30 wieczorem, Trylogia p. t. „Zygmunt August”. Część II. „Złote więzy”, dramat w 5 aktach, napisany Lucyan Rydel. — W piątek, 27 grudnia, Trylogia p. t. „Zygmunt August”. Część III. „Ostatni”, dramat w 5 aktach napisał Lucyan Rydel.

Czwarta konferencja dyrektorów szkół średnich.

Po wysłuchaniu cichej Mszy św., opracowanej przez ks. infułata dr. Lenkiewicza w katedrze obrz. łac., a przez ks. kanonika Czapskiego w cerkwi Przemienienia Pańskiego, zebrał się uczestnicy konferencji, oraz prawie wszyscy członkowie Rady szkolnej krajowej dnia 16 b. m. o godzinie 10 w auli gimnazjum Franciszka Józefa.

Zebrał się zgromadzenie Rady szkolnej krajowej dr. Ignacy Dembowski dłuższym przemówieniem. Zaznaczył w wstępie, że jednym z dowodów szybkiego rozwoju naszego szkolnictwa średniego jest właśnie obecna konferencja, skoro od początku istnienia Rady szkolnej krajowej od roku 1908 odbyły się tylko dwa takie zebrania, a po trzeciej konferencji w roku 1908 już okazała się potrzebą zwołania dyrektorów i kierowników szkół średnich dla omówienia wielu ważnych spraw z dziedziny życia szkolnego. Następnie przypomnieli pokrótce najważniejsze wydarzenia z dziedziny szkolnictwa średniego w ostatnich latach: nowe ustawy i rozporządzenia, powstanie nowych zakładów i wzniesienie nowych gmachów na umieszczenie szkół, urządzanie kursów uzupełniających dla nauczycieli i t. p., a przystępując do statystyki, przedstawiając stan rzeczy w r. 1908 a obecnie, zwrócił szczególną uwagę na uderzający wzrost frekwencji gimnazjów prywatnych, objawiający się cyfrą tej frekwencji aż dziesięćkroć większą od cyfry w roku 1908. Powodem tego jest powstanie ogromnej ilości tych zakładów prywatnych, którego nie można bezwzględnie uważać za fakt pocieszający, gdyż nie zawsze odpowiada rzeczywistości potrzebom, a nadmierne zakładanie takich gimnazjów, bez widoków trwałego istnienia, lub przejścia w zarząd Państwa, przynosi nadto znaczną szkodę szkolnictwu państwowemu, które straciło wiele dzielnych sił urlopowanych, celem pełnienia obowiązków w owych zakładach. Wskutek tego Rada szkolna krajowa postanowiła też wstrzymać się z udzielaniem na ten cel dalszych urlopów, aby uniknąć uszczerbku dla szkół jej pieczy powierzonych.

Prócz tego ciągle powstawanie nowych gimnazjów wobec niedostatecznej liczby szkół realnych i szkół dających zawodowe praktyczne wykształcenie, jest zwichnięciem pożądaną równowagę w wychowaniu publicznym, w którym powiększenie w ostatnich latach liczby szkół realnych, oraz założenie kilku nowych szkół przemysłowych i zapowiedź dalszych stanowi zwrot dodatni i pożądanym.

Następnie podniósł Pan Wiceprezydent najważniejsze rysy charakterystyczne odznaczające obecny rozwój szkolnictwa. Wśród nauczycieli żywo rozbudzony ruch naukowy i literacki, którego pięknym objawem było w ostatnich latach uczczenie jubileuszów Słowackiego i Krasińskiego drukowanymi w sprawozdaniach rocznych rozprawami, które się złożyły na dwie wielkie trytomowe księgi pamiątkowe, oraz gorliwe zajęcie się młodzieżą także poza szkołą, jej pracą umysłową i ćwiczeniami fizycznymi, jak gry ruchowe, strzelanie, wycieczki, zakładanie paroków, warsztaty szkolne, świetnie okazane szerokiemu światu na międzynarodowym kongresie higieny szkolnej w Paryżu, oraz łącząca się z wychowaniem fizycznym troską o zakładanie tak potrzebnych kolonij wakacyjnych dla uczniów. U młodzieży wielki zapal

dla różnych zajęć nadobowiązkowych, mających kulturę umysłu i ciała na celu, a w szczególności oddanie się ćwiczeniom fizycznym, wśród których pierwsze miejsce zajął obecnie ruch skautowy, szczególnie porywający wszystkich swą nowością i etycznymi pierwiastkami, tkwiącymi w jego idei. — Wszystkie te ćwiczenia wymagają jednak roztropnej miary, stosownego nadzoru i kierownictwa szkoły, aby nie przynieść szkody nauce i poczuciu obowiązku, których pielęgnowanie jest szkoły pierwszym zadaniem.

Podobnież zaleca się staranie, aby chwalebne dążenie do ułatwienia nauki nie stało się w sprzeczności z zadaniem hartowania charakteru, zdolności do wytrwałej pracy, sposobienia do twardego życia, aby wyrabianie samodzielności nie prowadziło do lekceważenia przepisów i niezbędnej karności, a wyzyskanie w całej pełni pierwiastku narodowego, uszlachetniającego w wychowaniu, miało na oku przedewszystkiem obok zgodnego z obowiązkami obywatelskimi wobec Państwa umiłowania przeszłości i swojszczyzny, kształcenie cnót narodowych, a leczenie i tępienie narodowych błędów i przywar.

Podnosząc z największym naciskiem konieczność współdziałania szkoły z domem rodzicielskim i jak najczęstszego szukania z nim porozumienia, wyraził mowa nadzieję, że pod roztropnym i troskliwym kierownictwem dyrektorów, dbających o harmonijne i solidarne działanie grona, szkoła zajmować będzie zawsze wśród społeczeństwa stanowisko pozytywne, że będzie zawsze otoczona ogólną sympatją, szacunkiem i zaufaniem. Wreszcie stwierdził, że obok rodziny i władzy duchownej w sprawach religii i moralności, żaden czynnik, choćby najpoważniejszy nie może rościć sobie prawa do głosu stanowiącego w wychowaniu szkolnym, że można tylko popierać szkołę współpracownictwem, działać w jej duchu i ścisłym z władzą szkolną porozumieniem. Tylko wtedy bowiem, jeżeli dźwignię będzie ster wychowania silny i wyłączny, może szkoła przyjąć pełną za nie odpowiedzialność wobec społeczeństwa, tylko wtedy może jej sprostać.

Poleciwszy przed chwilą pracę naszą Bogu, kończył mowa, godzi się nie zaniedbać i innej drogiej nam powinności. A uczynimy to tem łacniej i skwapliwiej, że oddając „cesarzowi, co cesarskiego” nie ujmujemy Bogu, co jest boskiego i sobie samym, co jest nasze, co nam jest święte i drogie. Kierownicy wychowania publicznego w kraju czują i wiedzą dobrze, że wznosząc myśl do tego Miłościwego Pana, który ich powołał na ten Postaci, która jest prawdziwym wzorem cnót wszelkich, poświęcenia i sumiennego spełniania obowiązku i wiedzą dobrze, że czeka w niej nietyko najlepszy i najsprawiedliwszy Władca, ale także Dawcę swobód, najszlachetniejszego i najgorętszego Miłośnika szkoły i młodzieży, gdy z pełnej piersi wołają: Jego Cesarsko Królewska Mość niech żyje! (Zebrani trzykrotnie powtarzają okrzyk).

Drugim punktem obrad była sprawa reformy konferencji nauczycielskich, którą referowali dyrektorowie S. Rzepiński i S. Bednarski. Pierwszy mowa był zdania, że przeważną część agendy konferencji plenarnej należałoby przenieść na konferencje klasowe, jak n. p. wszelkie sprawy dyscyplinarne uczniów, uwalnianie od nauki języka greckiego, uchwalanie tematów wypracowań piśmiennych, uwalnianie od opłaty szkolnej i t. p., a zarazem, aby na tych konferencjach omawiano bardziej szczegółowo, niż dotychczas postęp i zachowanie się tak poszczególnych uczniów, jak i całej klasy, a nie ograniczono się do podawania suchych not. Na konferencjach plenarnych oprócz spraw, dotychczas traktowanych, należałoby żądać sprawozdań z ruchu w czytelnictwie i kółkach naukowych, nadto powinno się na nich zastanawiać (o ile możliwości na podstawie referatów) nad środkami, zmierzającymi do podniesienia wychowania młodzieży i ulepszenia metod nauczania. Dyr. Bednarski projektował, aby w miejsce dotychczasowych sekcji konferencji okresowych były cztery, a natomiast, aby co dwa tygodnie wpisywano noty z poszczególnych przedmiotów do katalogów, na podstawie czego gospodarze klas informowałyby rodziców o postępie uczniów; dalej przedstawił sposoby, mające zastąpić konferencje specjalne, jak n. p. w sprawie wychowania fizycznego. W dyskusji, w której zabierali głos pp. Kranz, Sabat, Staromiejski, Terlikowski, Brzostowicz, Lachowski i Jezienicki, wielu z mowców było za zatrzymaniem dotychczasowej liczby konferencji okresowych, a nadto żądano urządzania raz na miesiąc konferencji klasowych pod przewodnictwem gospodarzy lub dyrektora.

Po południu rozpoczęły obrady od referatów o reformie konferencji wywiadowczych, którą wygłosił dyrektor Artur Passendorfer i kierownik Władysław Dropiowski. Referenci postawili szereg rezolucyj, zmierzających do tego, by tam, gdzie warunki na to pozwalają, wprowadzić co tygodniowe konferencje poszczególnych członków grona z

rodzicami (*Sprechstunden*). Prócz tego należy odbywać dotychczasowe konferencje wywiadowcze, na których jednak informacjami mają udzielać gospodarze klas. Należy dążyć do tego, by jak najszerszym kołom publiczności uświadomić najważniejsze zasady wychowawcze, którymi szkoła kieruje się bądźto drogą pogadank pedagogicznych z rodzicami i opiekunami, bądź też przez wydanie odezwy, którąby corocznie w znaczniejszej ilości rozdawano rodzicom i opiekunom. P. Wiceprezydent Dembowski zaznaczywszy, że Rada szkolna krajowa przywiązując bardzo wielką wagę do tej sprawy nawiązania należytych stosunków między szkołą a domem, a przynajmniej przeważnie słusznym wywiadowcom referentów, sądzi, że zalecałoby się jako stacye doświadczalne w tym względzie wybrać dwa typy zakładów, jedno o warunkach normalnych, drugie, które walczy z warunkami anormalnymi, poczem będzie można wybrać należyty drogę postępowania. Szkoła powinna dążyć do tego, by rodzicom jak najbardziej ułatwić informowanie o postępach uczniów, dlatego też należy zawsze na konferencje te wyznaczać dni dla publiczności najdogodniejsze, więc w miastach prowincjonalnych, gdzie główny kontyngent młodzieży przychodzi ze wsi okolicznych dni targowe, jak to już w niektórych miastach zaprowadzono.

Dyskusja, w której zabierali głos dyrektorowie Kranz, Pająk, Lachowski, Rzepiński i Brzostowicz, obracała się głównie około podniesionych przez referentów wniosków, podniesiono nadto życzenie, by dyrektorowie informowali bardzo dokładnie młodych nauczycieli, w jaki sposób mają spełniać swój obowiązek udzielania informacji. Wystąpiono również przeciw temu, by konferencje wywiadowcze odbywały się w niedzielę, ponieważ zarówno rodzicom, jak i nauczycielom należy się odpoczynek świąteczny.

Następnie jako czwarty punkt obrad omawiali pp. K. Krotoski i dr. K. Śmiałek sprawę, jak należałoby unormować stosunek obowiązkowej pracy szkolnej uczniów do ich zajęć pozaszkolnych i ćwiczeń fizycznych. Aby zapobiedz nienależytemu stosunkowi między pracą szkolną a pozaszkolną należałoby materiały naukowe rozłożyć równomiernie na wszystkie dni nauki, wpisywać go do dzienników klasowych, a kontrolę nad tem powierzyć gospodarzom klas. Czas między godziną 1 a 3 po południu powinien być bezwarunkowo wolny od wszelkich zajęć, naukę języków nowożytnych należałoby odbywać od 4—6, a gimnastyki między 3 a 6 po południu; nie pozwalać młodzieży na zapisywanie się równocześnie na naukę kilku języków nowożytnych (nadobowiązkowych); języka ruskiego winno się uczyć już w klasach niższych, innych zaś języków nowożytnych (francuskiego, angielskiego jako nadob.) dopiero w klasach wyższych i t. d. Dyrektor Śmiałek był również za ograniczeniem przedmiotów nadobowiązkowych; żądał, aby w kółkach naukowych opracowywano przede wszystkim te tematy, które pozostają w łączności z nauką obowiązkową, zalecał omawianie z uczniami przedstawień teatralnych i koncertów, na których uczniowie byli obecni wraz z profesorami, w ten sposób odciągnęłoby się młodzież od uczeszczenia do kina; był przeciwny wynajmowaniu się ucznia do robót podczas wakacji; domagał się, aby skaut etoczyć większą, niż dotychczas opieką szkolną.

W dyskusji, w której zabierali głos pp. Rzepiński, Kurpiel, Klemensiewicz, Winkowski, Kranz, Garlicki, Sobiński i Staromiejski, wystąpiono przeciw prumerowaniu dla czytelników dzienników politycznych, podniesiono, aby ograniczyć liczbę przedmiotów nadobowiązkowych, a niektóre z nich (gimnastykę, rysunki) uczynić obowiązkowymi. Zastanawiano się nad przeciążeniem uczniów, przyczem jedni z mowców uznawali je, podając równocześnie środki jego usunięcia, inni zaprzeczali jego istnieniu, nadto wyrażono życzenie, aby przedsięwzięte w rzeczonyj sprawie kwestyonaryusze, przedłożone do wypełnienia wszystkim zakładom średnim; wyrażono przekonanie, że kontrolowanie rozkładu materiału naukowego przez gospodarzy klas jest niemożliwe, że wreszcie powinni nauczyciele przedkładać na początku roku szkolnego dokładny ów rozkład na przeciąg całego roku.

W porządku dziennym obrad pierwsze miejsce zajął referat e. k. krajowego inspektora szkół dra Franciszka Majchrowicza na temat „Sprawa strajków szkolnych, ich powody i środki zapobiegawcze”. Referent przedstawił dwójakie powody strajków młodzieży. Jedne tkwią w stosunkach panujących wewnątrz zakładu, drugie są to czynniki polityczne, roznamigotujące młodzież. Usunąć można pierwsze przez należyte kształtowanie stosunku gron nauczycielskich do młodzieży, drugie przez stanowcze usunięcie polityki ze szkoły i dążenie wszelkimi siłami do tego, by niepowołani agitatorowie polityczni nie wpływali po za szkołą na młodzież.

W dyskusji zabierali głos dyrektorowie: Terlikowski, Zych, Staromiejski, Kulczyński, Krotoski, Sobiński, Wojciechowski, Maci-

szewski, Kopia, Stein i referent zaznaczając, że godzą się w zupełności na wywody prelegenta. Podniesiono nadto, że ważnym środkiem zapobiegawczym przeciw strajkom młodzieży będzie wytworzenie jak najlepszego stosunku między gronem nauczycielskim i publicznością i oparcie karność w szkołach na zasadzie absolutnej sprawiedliwości.

Z WARSZAWY.

W grudniu.

(Literatura gwiazdkowa. — Wydawnictwa: Gebethnera i Wolffa, Arcta, Mortkowieca. — „Wspomnienia“ Kossaka.

(Ciąg dalszy).

Z prawdziwą też ulgą mój sprawozdawczy duch wytarłszy przez „Niewidzialnych“, Erlory i inne Wampiry odpoczywa „Na łonie przyrody“ swoje iem, jasnym, przepojonym wonią sianokosów i żywicy, takim, jakim rozkoszują się dzieci wyjeżdżające na letnie miesiące w podmiejskie okolice Warszawy. Autorka dr. Zofia Joteyko-Pudnicka wpłata zgręcznie w przegrody Adasza i Stasia mnóstwo wiadomości przyrodniczych, uczy kochać naturę i rozumieć ją. Podobną przysługę oddają też młodszej działwie „Młodzi przyrodnicy“, dwie książeczki, według oryginału dr. C. Floericke opowiadające zajmująco i przystępnie o wszystkim, co żyje „W domu i w ogrodzie“, „W polu i na łące“ nie pomijając najlichszego owadu ani robaczka.

Magnesem równie silnie jak świat fantazyi przyciągającym wiośnie umysły są podrózki. Pożądanym więc nabytkiem będzie książka szwedzkiego podróżnika Sven Hedina „Od bieguna do bieguna“. Tajemnicze przestrzenie Tybetu, daleki żywo od pewnego czasu interesujące cały świat cywilizowany Chiny, Japonia, Persya, Indie Wschodnie, Ceylon etc., przeciągają przed oczyma czytelnika we wspaniałych krajobrazach i ciekawych etnograficznych opisach.

„Przygody chłopca w Brazylii“ rozciągają na powieściowej kanwie muóstwo szczegółów z życia polskich osadników w amerykańskich koloniach. P. Gruszecki ma ustaloną sławę zajmującego gawędziarza; a że ogromnie dużo widział i jeszcze więcej słyszał, że w każdym niemal środowisku czy to swojskim czy egzotycznym obraca się ze swobodą tabylica, więc i ten udany objaw jego niestrudzonej płodności liczyć może na poczytałość.

Ale godną najgorętszego uznania zasługę p. Arcta stanowi treścią i zewnętrzną szatą imponujące dzieło. To: „Dzień Chwały Dzień Kłeski“ obraz z dziejów ojczyzny zebrane i ułożone przez p. Helenę Witkowską. Jest to praca kompilacyjna; ale dobra kompilacja przynosi często wartość niejedną oryginał, gdy na jej dokonanie złożyły się wszechstronna znajomość przedmiotu, poparta głębokim jego umiłowaniem i ten specjalny zmysł trafnego wyboru, jaki odróżnia powołańców zbieraczy od rzemieślniczego tłumu kompilatorów. P. Witkowska dała w swem dziele świetne świadectwo swej przynależności do pierwszej kategorii. Każdy „Dzień“ słoneczny i każdy „Dzień“ chmurny tysiąclecia naszych dziejów zmartwychwstaje przed nami pod dotknięciem takich piór jak Askanażego, Kaczkowskiego, Kraszewskiego, Konopnickiej, Szajnochy, Szujskiego, Sienkiewicza, Wyspiańskiego, Żeromskiego i wielu innych. Firma wydawnicza dołożyła ze swej strony wszelkich starań, by stanąć na wysokości zadania. Estetyczna bogata okładka, reprodukcje obrazów malarzy, najświetniej dzieje nasze pendzlem odtwarzających, mnóstwo portretów i rysunków, śliczne winiety i ozdoby stronicowe, doskonały papier i druk, wszystko to składa się na całość godną stanąć w szeregu naszych najwspanialszych wydawnictw.

A gdy o takich mowa, to odruchowo prawie nasuwa się pod pióro nazwisko p. Jakóba Mortkowieca. Istotnie. Jeśli się usłyszy, że jakaś książka została wydana jego nakładem, to można być z góry pewnym, że nie jest to żadna stara przeciętność, lecz, że weźmiemy w ręce utwór wysokiej literackiej wartości, lub przynajmniej objawiający zadatki niepospolitego indywidualizmu i że to nam będzie podane w formie nawskróś artystycznej. To wysokie pojmowanie kulturalnego zadania wydawcy, przyswieceń i wydawnictwom gwiazdkowym oświeconej firmy. Z dziewięciu tegorocznych książek trzy tylko przeszczerpione są z obcych literatur; na większość złożyły się pióra pisarzy polskich, przeważnie po raz pierwszy na tem polu próbujących sił swoich. Debiuty te, są wręcz świetne. Poezi: Aleksander Szczęsny, Bolesław Leśmian, nowelista Leon Choroński, ofiarowali działwie iście niespodzianką dać nię swoich talentów, których na-troje o modernistycznym zabarwieniu zdawałyby się tak nie wspólnego nie mieć z prostymi ścianami dziecięcego pokoiku.

Wyznam szczerze, iż z pewnym niedowierzaniem brałem do ręki „Kolorowe okienko“ p. Szczęsnego. Wątpiłem, aby artystyczne zamierzenia tego pisarza, szukające dla siebie wykładników w formach, które dla wielu dojrzałych głów stanowią nierozwikłaną zagadkę, znalazły drogę do wyobraźni i serc dziecięcych, instynktownie otwierających się tylko przed szczerością i prostotą.

I doznałem — najmilszego rozczarowania. Z „Kolorowego okienka“ nie wyszły na moje spotkanie zamiatane wizje płaczące się jeszcze bardziej w draperyach stylowych dziwactw; natomiast owiała mnie atmosfera uczuciowości, wdzięku i delikatnych, harmonijnych potrażeń o najgłębsze i najsurowsze struny tej harfy, która się zwie duszą ludzką. Wiekopomnym wzorem Andersena p. Szczęsny techną życie w martwe przedmioty; kazał im czuć i myśleć po ludzku. A w tych jego opowiadaniach o „Dziadku do orzechów“, o „Dziurce od klucza“, o „Starym lamusie“ dźwięczy nuta obca fantazyi skandynawskiego poety; bo aby na niej zagrać, trzeba się urodzić „Nad Wisłą“. Małym bohaterem Andersenowskiej „Królowej śniegu“ mróz mógł malować szyby w stokród cudniejsze wzory; ale nigdy nie wyzarałaby na nich tego kopczyka ziemi pod największym drzewem w lesie, który dostrzegła stara komoda („Opowiadanie komody“) i na widok którego pan na portrecie ucałował swój obnażony pał-sz... I cicha tragedia „dziurki od klucza“, która czas długi patrzyła na przestrawa, a potem z obu stron została zastawiona sprzętami i wskutek tego „zaniewidziała i ogłuchła“, nie wzbudziłaby takiego współczucia w Andersenie, jakim drgnęło dla niej polskie serce p. Szczęsnego. I żołnierskie kamusze nie wzdychałyby tak żałośnie o zachodu słońca w dzień późny, skandynawskiej jesieni, jak to czynią te wiszące w „Starym lamusie“, a szept zeschłych liści, szumiących im reszta sił: „Niedługo zaów będzie wiosna“, nie byłby dla tamtych taką pociechą i obietnicą...

(Dokończenie nastąpi).

Lascaro.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

C. k. uprzyw.

Assicurazioni Generali w Tryeście
założona w roku 1831.

Generalna Agencja dla Galicji i Bukowiny, we Lwowie, przy ulicy Kopernika l. 3. Telefon nr. 468.

W miesiącu listopadzie 1912 r. w dziale ubezpieczeń na życie podano 1.742 wniosków na sumę 16,499.967 koron 54 hal., a wystawiono 1.561 polie na sumę 14,826.058 koron 34 hal.

Od dnia 1 stycznia 1912 podano 22.353 wniosków na sumę 184,610.874 koron 81 hal., a wystawiono 19.416 polie na sumę 163,191.351 koron 83 halery.

Zgłoszone od 1 stycznia 1912 r. szkody w tym dziale wynoszą 9,802.970 koron 61 hal.

Wykazany stan ubezpieczeń działy życiowego, wynosił w dniu 31 grudnia 1911 roku 1.189,790,207 kor. 74 h. w kapitałach i 1.950,287 kor. 57 h. w rentach na 157,992 policach, na co rezerwowano w gotówce 351,843,680 kor. 02 hal. Zapłacone szkody w roku 1911 w dziale życiowym wynoszą 20,231.181 kor. 12 hal., a we wszystkich działach od czasu założenia Towarzystwa (1831 r.), według corocznych wykazów, wypłacono 1.063,798,459 kor. 33 hal.

OSTATNIA POCZTA.

— Pisma wiedeńskie donoszą, że Najj. Pan przyjął wczoraj członka Izby panów Urednika jako prezydenta i bar. Fuchsa, wiceprezydenta Komisji dla kontroli długów państwowych, którzy wręczyli Monarsze egzemplarz pamiętkowego wydawnictwa z okazji 50-letniej działalności Komisji.

Najj. Pan przyjął ofiarowany Mu egzemplarz i wyraził uznanie dla działalności Komisji, jak również dla działalności Delegacji.

Monarcha wspomniął o zbliżeniu między Austrią a Węgrami i rzekł, że stosunki zagraniczne polepszyły się.

Najj. Pan wygląda doskonale, oświadczył w rozmowie, że czuje się bardzo dobrze.

— Wczoraj odbyło się posiedzenie wiedeńskiej Izby handlowej, na którym urzędowo owoce dla Najj. Pana. W rezolucji powziętej Izba wyraża nadzieję utrzymania pokoju, ale oświadcza się przeciw polityce rezygnacji i poświęcenia najważniejszych interesów i stanowiska międzynarodowego Monarchii. Prezydent Izby wskazał na wielkie szkody gospodarcze, jakie ponosi handel i przemysł austriacki z powodu wojny bałkańskiej i wyraził nadzieję, że uczucie nie-

pewności wnet zniknie i wróci uczucie zaufania we własne siły ludności.

— Komisja budżetowa Izby posłów zebrała się wczoraj o godz. 3 min. 30 po południu na dalsze obrady nad prowizoryum budżetowym.

Przemawiali pp. Mastalka, Kowenda, Huber, poczem zabrał głos p. Gostinčar i przemawiał przeważnie po słowensku od godz. 6 m. 10 wieczorem, do godz. 7 m. 39 rano. Po nim zabrał głos p. Korošec. Mowa jego wypełniła posiedzenie do godz. 11 przed południem. Przewodniczyli na przemian prezes komisji Korytowski i wiceprezesi Nemeč i Miklas.

— Duma rosyjska odrzuciła na wczorajszym posiedzeniu wniosek kadetów w sprawie nielegalnego stosowania przepisów podczas stanów wojennych, a przyjęła wniosek pałziernikowców, by komisja zdała z tego sprawę w dwa tygodnie po świętach.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 17 grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów p. Burziwał oświadczył, że on i jego towarzysze widzieli, że p. Hummer w dzisiejszym wylosowaniu mowców do obrad nad ustawą o świadczeniach wojennych dwa razy głos swój oddawał. Stronictwo mowcy protestuje przeciw temu i nie może uznać wylosowania za ważne. Mowca wnosi, aby dokonano powtórnie wylosowania, oraz żąda imiennego głosowania nad tym wnioskiem. Dalej wnosi, aby ustawę o świadczeniach usunięto z porządku dziennego i aby przerwano posiedzenie, aż do wygotowania sprawozdania o pragmatyce służbowej.

P. Stark również zalił się na postępowanie przy wylosowaniu mowców.

W tej sprawie przemawiało jeszcze kilku czeskich radykałów.

Wiedeń, 17 grudnia. W dalszym ciągu posiedzenia komisji budżetowej około godz. 11 przed połud. przewodniczący przerwał posłów Korošewi oświadczeniem, że czyni to, ponieważ obecnie odbędzie się zapisywanie się mowców do rozprawy nad pierwszym punktem porządku dziennego plenarnego posiedzenia Izby.

Na tem posiedzenie komisji przerwano.

Zakopane, 17 grudnia. (Tel. pr.) Dziś o godzinie 9 rano wybuchł tutaj groźny pożar w drewnianej willi Wieselmana przy ulicy Marszałkowskiej, który mimo energicznej akcji ratunkowej, zniszczył całą willę doszczętnie. Szkoda jest bardzo znaczna.

Wiedeń, 17 grudnia. Wiener Ztg. oświadcza: Najwyższa Izba obrachunkowa zamianowała oficyała rachunkowego w Namiestnictwie lwowskim, Rudolfa Bergera, rewidentem rachunkowym w Najwyższej Izbie obrachunkowej.

Warszawa, 17 grudnia. (Tel. pryw.) Kursują pogłoski, jakoby generał Samsonow już został mianowany w miejsce Skalkona gen. gubernatora warszawskiego.

Warszawa, 17 grudnia. (Tel. pr.) Do pism żydowskich donoszą z Petersburga, że odbywają się tam narady nad ułatwieniem kredytu żydom w Królestwie Polskiem. Istnieje zamiar założenia w Warszawie Banku emigracyjnego żydowskiego o kapitale 10 milionów rubli. Mają w nim także ulokować swe kapitały Rotschildowie.

Łódź, 17 grudnia. (Tel. pryw.) Onegdaj w noc złodzieje dostali się do składu towarów kolonialnych Reibenbacha, rozbili kasę ogniową w piwnicy i zabrali z niej 2000 rubli gotówką, monet pruskich na 200 rubli, oraz różne cenne przedmioty, wartości 1500 rubli.

Kijów, 17 grudnia. (Tel. pr.) Dwieście matek rodzin żydowskich, które mają być przesiedlone z pow. dubieńskiego, zwróciło się telegraficznie do Petersburga z prośbą o wstrzymanie tego zarządzenia, gdyż w przeciwnym razie około 1000 dzieci znajdzie się na bruku. Wszystkim grozi zupełna ruina.

Ministerstwo spraw wewnętrznych postanowiło wysłać 37 rodzin żydowskich z kraju południowo-zachodniego na 3 do 5 lat za nielegalne dzierżawienie gruntów.

Piotrów, 17 grudnia. (Tel. pr.) Damazemu Macochowi i tow. odczytano już motywy wyroku. Macoch prosił o zdjęcie zeń święceń kapłańskich, aby mógł posłużyć ową Kijowiankę, która gotowa z nim dzielić losy nawet w katordze.

Petersburg, 17 grudnia. (P. Ag.) W koszarach brygady konnej artylerji wybuchł wczoraj pożar. Gdy chciano uwiezić oficera, podejrzanego o podpalenie, dał on kilka strzałów i zabił pewnego kapitana sztabu, a zranił pisarza wojskowego. Następnie strzelił

sam do siebie w zamiarze samobójczym, ale tylko się zranił.

Petersburg, 17 grudnia. (Tel. pryw.) W obradach nad oświadczeniem rządu oświadczenia mają z ramienia Koła polskiego koronnego p. Maryn Kiniorski, z ramienia Koła Litwy i Rusi pos. z gub. kowieńskiej Raczkowski.

Posłowie polscy w Radzie państwa żądają mają wprowadzenia 24 poprawek do ustawy o samorządzie miejskim.

Wyborg, 17 grudnia. Wczoraj przewieziono ponownie pięciu aresztowanych członków tutejszego sądu do Petersburga. W domu dziennikarza Bartolda koło Keksholmu przedsięwzięto rewizję. Bartolda uwięziono i również przewieziono do Petersburga.

Petersburg, 17 grudnia. (Tel. pryw.) Duma, jak się zdaje, nie załatwi wniosku o unieważnienie wyboru Jagiły. Przeciwno unieważnieniu zwracają się nacjonalisci i prawicowcy, twierdząc, że ten sam system wyborczy obowiązują i w Królestwie i w cesarstwie; lewica nie skłania się do tej myśli ze względów zasadniczych.

Poznań, 17 grudnia. (Tel. pryw.) Wkrótce będzie tu zbudowana główna stacja aeronautyczna.

Mysłowice, 17 grudnia. (Tel. pryw.) W niedzielę po południu na dwóch urzędników kopalni „Przemsza“, wiozących 38.000 marek na wypłatę do Brzezinki, napadło czterech uzbrojonych bandytów, którzy zatrzymali konie i wezwali urzędników Weissa i Jarczyka do wydania pieniędzy. Gdy ci odmówili, bandyci dali kilkanaście strzałów i zranili ciężko Jarczyka w twarz i ramię. Woznica zaciął konie, ale napastnicy zdołali zabrać worek z 19.000 marek i uciekli bez śladu. Stan Jarczyka bardzo groźny.

Tokio, 17 grudnia. Ks. Kacura został mianowany prezydentem ministrów.

Na Bałkanach.

Saloniki, 17 grudnia. Z Kowala donoszą, że sytuacja w mieście jest zupełnie spokojna. Bułgarscy urzędnicy przybyli w większej ilości, tak, że normalny ruch handlowy znów się rozpoczął.

Sofia, 17 grudnia. Rząd przedłożył Sobranium projekt przedłużenia moratorium, upływającego w b. m. na dalszy miesiąc po wydaniu ukazu demobilizacyjnego.

Konstantynopol, 17 grudnia. Urzędowy komunikat ogłasza, że niebawem odbędą się wybory do Izby zaniechane z powodu wybuchu wojny. Izba zbierze się po zawarciu pokoju.

Sofia, 17 grudnia. Dzienniki ponownie zaprzeczają wiadomościom o okrucieństwach żołnierzy bułgarskich w Macedonii.

Sofia, 17 grudnia. Wobec tego, że czynności obcych misji sanitarnych są już na ukończeniu, wyjadą one do najbliższych dniach. Misja austriacka wyjedzie 22 b. m., obie francuskie 25 b. m., węgierska i 4 czeskie po świętach.

Saloniki, 17 grudnia. W Seres ogłoszono stan obłężenia.

Konstantynopol, 17 grudnia. Wczoraj rano przyszło w Dardanelach do starcia między flotą grecką a turecką. Według źródeł tureckich grecka flota cofnęła się.

Konstantynopol, 17 grudnia. Do dzienników donoszą: Pewien podróżny, który przybył tu z Dardaneli, opowiada, że trzy greckie torpedowce, które jechały za okrętem Lloyda, przejeżdżającym przez Dardanele, ostrzeliwały wczoraj o godz. pół do 10 rano forty tureckie, które odpowiedziały ogniem. Turcy strzelali tak, aby nie trafić w okręt Lloyda. Po pół godzinie torpedowce greckie oddaliły się.

Konstantynopol, 17 grudnia. Osoby, które przyjechały tu parowcem Lloyda opowiadają, że parowiec ten 10 b. m. podpłynął do Santa Quaranta, gdzie dowiedziano się, że 2300 greckich żołnierzy zostało przez muzułmańską ludność zmuszonych do cofnięcia się na okręty przy stracie 50 ludzi. Po odpłynięciu Greków miejscowość puszczono z dymem.

Konstantynopol, 17 grudnia. Porta ogłasza telegram dowódcy floty, donoszący, że flota turecka ostrzeliwała flotę grecką z odległości 3000—7200 metrów. Jeden krążownik grecki ogdony kilkoma pociskami, wycfał się z linii bojowej, poczem cała flota odpłynęła na pełne morze.

Nadzwyczajne dodatki dzienników podają szczegóły o bitwie morskiej i stwierdzają klęskę Greków. Urzędowego potwierdzenia niema.

Bukareszt, 17 grudnia. Tutejsza kolonia albańska uchwaliła rezolucję, domagającą się niezawisłości Albanii w granicach wilażetów Janina, Monastyr, Skutari i Skoplje.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowicki.

NADESŁANE.

BILETY do wagonów sy-
pialnych w kraju
i zagranicą

wydaje **Biuro miastowe**

C. k. Kolei Państwowych we Lwowie
St. Sokołowski (Pasaż Hausmana 9)

obecnie
ul. Jagiellońska Nr. 3.

— 234. — Telefon — 234. —

Adres telegraficzny: Stadtbureau.

Świeżo opuściła prasę
Księga Pamiątkowa

Ku upamiętnieniu setnej rocznicy urodzin
Zygmunta Krasńskiego
ze słowem wstępnym Ignacego Dembowskięgo.
Układ przeprowadził Wiktor Hahn.

We Lwowie 1912. Nakładem c. k. Rady szkolnej
Kraj. Gubrynowicz i Syn. Trzy duże tomy 8-vo, za-
wierające przeszło 120 arkuszy druku. Do nabycia
we wszystkich księgarniach. Cena 15 koron.

Czysty dochód na rzecz Towarzystwa literackiego im.
Adama Mickiewicza we Lwowie.

Poszukuje się kupna
Starych mebli mahoniowych

w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „MEBLE“.

Biuro dzienników, Jagiellońska 3.

“HELIOS” KINOTEATR
ARTYSTYCZNY

przy ulicy Grodeckiej 2.

Przedstawienia codziennie
od godz. 4 do 10.

Ceny miejsc: od 20 h. do 1 kor.

Dzisiejszy program:

1. Ironia losu. dramat. — 2. Wśród lwów. Humoreska. 3. — Dziennik Gaimont. Aktualności. — 4. Król kopalni. Wstrząsający dramat w 2 aktach. — 5. Próba generalna. Farsa. 6. — Film wojenny Nr. 8. Oblężenie Skutari w 12 obrazach. Wyjątkowo udatne zdjęcie z bliskiej odległości strażów armatnich do fortów i ataku na bagnety zawdzięcza włoska fabryka Cines protekcji królowej Heleny u swego ojca króla czarnogórskiego.

Bracia Tercyarze

w Przytulisku ubogich brata Alberta

we Lwowie, ul. Kłaparowska 15,

wykonywują wszelkie naprawy mebli giętych; wy-
rabiają łożka składane, osiemnastki. Ceny umiar-
kowe. Na życzenie zabierają meble do napra-
wy — naprawione oddają.

Przyjechali do Lwowa

dnia 17 grudnia 1912.

Hotel Georgea. Pp.: K. hr. Tyszkiewicz z Krakowa, J. hr. Korytowski z Płocyc, M. Sroczynski z Borysławia, H. Czaykowski z Bóbrki, A. Kämpfe z Rayczek, W. Niedźwiecki z Rudak.

Hotel Imperial. Pp.: E. hr. Dzieduszycki z Izidorówki, Z. Skrzyński z Bachorza, P. Korytko z Suchodołu.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 17 grudnia 1912.

I. Akcje za sztukę.		Waluta koronowa	
(bez kuponu bieżącego)		placą	žadają
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	615—	625—	
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	385—	395—	
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	500—	508—	
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	460—	475—	

II. Listy zastawne za 100 koron.		Waluta koronowa	
(bez kuponu bieżącego)		placą	žadają
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylował z 10 pr. prem.	—	—	—
Banku hip. gal. 4 1/2 pr. w. a. los w 50 l.	89-50	90-20	
Banku hip. gal. 4 pr. w. a. los w 60 l.	82-20	82-90	
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 l.	91-50	92-20	
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	86—	86-70	
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94—	94-70	
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4 1/2 pr. 60 l.	90-50	91-20	
Zemelny Bank hipoteczny Lwów. 1) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisja)	92—	92-70	
2) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. los w 4 1/2 l.	95-50	—	
3) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 4 1/2 l.	90-50	—	
4) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82-30	83—	

III. Obligi za 100 koron.		Waluta koronowa	
(bez kuponu bieżącego)		placą	žadają
Galic. fund. propin. 4 pr.	94-80	95-50	
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—	—	
Komun. Banku kraj. 4 1/2 pr. (3 em.)	90-30	91—	
Komun. Banku kraj. 4 pr. (3 em.)	79-50	80-20	
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81—	81-30	
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82-30	83—	
4 pr. z r. 1908	81-30	82—	
1) miasta Lwowa 4 pr.	78—	—	
2) " " 4 pr.	86—	86-70	
3) " " Krakowa 4 pr.	81—	81-70	

IV. Monety.		Waluta koronowa	
Dukat cesarski	11-40	11-55	
20 frankówka	19-20	19-35	
100 rubli rosyjskich srebrnych	252—	254—	
100 " papierowych	253-70	255—	
100 marek niemieckich	118-20	118-60	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 14 grudnia 1912.

A. Ogólny dług państwa.		placą		žadają	
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82-40	82-60			
styczeń-lipiec	82-40	82-60			
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	85-40	85-60			
kwiecień-październik	85-95	86-15			
" z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	1540—	1600—			
" " 1860 po 100 zł. 4 pr.	446—	458—			
" " 1864 po 100 zł.	620—	632—			
" " 1864 po 50 zł.	304—	316—			

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		placą		žadają	
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	107-90	108-10			
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	82-45	82-65			

C. Obligacje kolejowe.		placą		žadają	
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	83—	84—			
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	102—	103—			
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	105-15	106-15			
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje)	82-75	83-75			
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82-90	83-90			
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostempl. akcje)	429—	431—			

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		placą		žadają	
Węg. złota renta 4 pr.	103-90	104-10			
" w wal. kor. 4 pr.	82-25	82-45			
" pożycz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	408—	420—			
" " 50 zł. (100 kor.)	197—	209—			
" obl. pr. regul. Cisy 4 pr.	275-50	287-50			

E. Obligacje indemnizacyjne.		placą		žadają	
Węgier za 100 zł. 4 pr.	85—	86—			
Kroacyi i Sławonii	87—	88—			

F. Inne publiczne pożyczki.		placą		žadają	
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr. za 200 kor. 4 pr.	99-55	100-55			
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	82—	83—			
Gal. pożycz. kr. z roku 1893 4 pr.	82-50	83-50			
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	94-25	95-25			
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	78-10	79-10			
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 pr.	101—	111—			
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	206—	209—			

G. Listy zastawne, Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		placą		žadają	
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr. 1889 3 pr.	352—	264—			
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4 1/2 pr. 60 l.	91—	92—			
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr. Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81-90	82-90			
" " " 4 pr. los 41 l.	90-75	91-75			
" " " 4 pr. starsze	96-20	97-20			
" " " 4 1/2 pr. 52 let.	93—	94—			
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94-25	95-25			
Gal. ake. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr. los 50 l. 4 1/2 pr.	89-50	90-50			
" " " 60 l. 4 pr.	82-25	83-25			
Banku kraj. dla Galicji i Lodomerji 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	90-50	91-50			
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat 4 1/2 pr.	90-50	91-50			
Banku kr. obl. kol. żel. 5 1/2 l. 4 pr.	79-50	80-50			
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	90-70	91-70			
" " 50 lat w. k. 4 pr.	91-40	92-40			

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		placą		žadają	
Kolej Lwów-Czerniowce-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	77—	78—			
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 pr.	83—	84—			
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 pr.	99-75	100-75			
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 1000 m. 4 pr. z r. 1882	111-50	112-50			
Tow. żegl. parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 pr.	112—	113—			

I. Losy (za sztukę).		placą		žadają	
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	21-75	25-75			
Zakł. kred. dla handlu i przem. 100 złr.	451—	463—			
Clary 40 złr. m. k.	200—	220—			
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	66—	72—			
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	45—	51—			
" węg. Tow. 5 złr.	25-50	31-50			
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	80—	86—			

J. Akcje Banków (za sztukę).		placą		žadają	
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	310—	311—			
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	388—	392—			
Peszt. Banku handlu i przem.	3540—	3580—			
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	595—	596—			
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	769-50	770-50			
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	708—	712—			
Gal. banku hip. 200 złr.	618—	622—			
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	470-80	471-80			
" Austro-węg. 1400 kor.	2014—	2024—			
" Związku (Unionbank) 200 zł.	551-50	552-50			
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	266-50	267-50			
Zivnostenska banka 100 złr.	261—	262—			

K. Akcje przedsiębiorstw transportowych.		placą		žadają	
Bukow. kolei lok. ake. pierw. 200 złr.	439—	445—			
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	410—	420—			
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1131—	1141—			
Kolei póln. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4710—	4740—			
" Lwów-Betzece (ake. pierw.) 200 zł.	385—	390—			
" Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	503—	506—			
" Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	—	305—			

L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.		placą		žadają	
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	947-25	948-25			
Frag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3188—	3200—			
Tow. kopalni węgla w Brüx 100 złr.	758—	761-50			
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	228—	227—			
Galic. karpae. naft. Tow. 500 kor.	718—	733—			
Schodnicy 500 kor.	378—	383—			
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	270—	273—			

M. Weksle.		placą		žadają	
Niemieckie Banki	118-25	118-45			
Włoskie Banki	94-62 1/2	94-66			
Londyn za 100 funt. szt. 4 pr.	24-19 1/4	24-23 3/4			
Paryż za 100 franków	96—	96-15			
Petersburg za 100 rubli 4 1/2 pr.	254—	254-75			
Szwajcarskie Banki	95-47 1/2	95-62 1/2			

N. Waluty.		placą		žadają	
Dukat cesarski	11-44	11-49			
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—	—			
20-frankówka	19-24	19-27			
20-markówka	23-68	23-72			
Rosyjski półimperyal	—	—			
Niem. banknoty za 100 marek	118-22 1/2	118-42 1/2			
Włoskie banknoty za 100 lir	94-70	94-95			
Ruble	254—	254-75			

WZWIĘZŁY

Licytacje.

L. cz. E. 779/11 (15623 3—3)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Markusa Leiby Stiefla, odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja:
1. całej realności lwh. 334 gm. Słoboda konk.
2. całej realności lwh. 336 gm. Słoboda konk.
3. całej realności lwh. 1031 gm. Słoboda konk. wraz z przynależnościami wedle protokołu z dnia 4 czerwca 1912 l. cz. E. 779/11.
Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione: ad 1. 2920 kor., ad 2. 870 kor., ad 3. 2850 kor.
Najniższa cena wynosi: ad 1. 1900 kor., ad 2. 580 kor., ad 3. 1460 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokoły ocenienia

Ogłoszenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego w niżej wymienionych okęgach dzierzawnych odbędzie się publiczna licytacja ustna z dopuszczeniem ofert pisemnych. Czas trwania dzierzawy obejmuje bezwarunkowo lata 1913, 1914 i 1915, lub też bezwarunkowo rok 1913 z milczącym przedłużeniem na dalsze dwa lata, t. j. 1914 i 1915.

L. p.	Okręg dzierzawny	Przedmiot dzierzawy	Ilość miejscowości należących do okręgu dzierzawnego	Klasa taryfy	Cena wywołania rocznego czynszu		Licytacja odbędzie się w gmachu c. k. Dyrekcji okr. skarb. w Wadowicach od godz. 9 rano do 12 w południe
					K	h	
1	Oświęcim	Podatek spożywczy od wina	34	—	3851	—	dnia 23 grudnia 1912

UWAGA. W myśl ustawy krajowej z dnia 7 lipca 1909 Dz. u. kr. Nr. 102 obowiązany jest każdy dzierzawca prawa poboru podatku spożywowego od wina, moszczu winnego i owocowego pobierać wraz z podatkiem spożywowym dodatek krajowy w wysokości 30 proc. rządowego podatku konsumcyjnego, jak długo ten dodatek krajowy istnieje będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego uiszczać 30 proc. od czynszu dzierzawnego prawa poboru podatku konsumcyjnego.

Zmiana swego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.

Pisemne oferty w kopertach opieczetowanych i należycie zaadresowanych z dokładnym podaniem przedmiotu dzierzawy, zaopatrzone w wadyum w gotówce lub w papierach wartościowych, wynoszące 10 proc. ceny wywołania i ostemplowane znaczkami na 1 kor. wnosić należy na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego lub tegoż zastępcy w Wadowicach w godzinach urzędowych, najpóźniej do godziny 9 przed południem dnia 23 grudnia 1912.

Przy ofertach ustnych należy przed rozpoczęciem licytacji złożyć powyż określone wadyum do rąk komisarza przeprowadzającego licytację.

Blizsze warunki licytacji i wykaz miejscowości, należących do tego okręgu dzierzawnego przejrzeć można w godzinach urzędowych c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Wadowicach i Nadzorach c. k. straży skarbowej w Białej, Myślenicach, Oświęcimiu, Wadowicach i Zywcu.

Książeczki Kas oszczędności, kwity kasowe na wadyum licytacyjne lub kaucye, odnoszące się do dzierzaw jeszcze nie ukończonych, nie będą przyjmowane ani jako wadya licytacyjne, ani jako kaucye dzierzawne. Nadsyłane wniesione po ukończeniu licytacji nie będą bezwarunkowo uwzględnione.

W razie składania kaucyi dzierzawnej w papierach wartościowych ma być dołączony w trzech egzemplarzach spis przepisany rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 L. 10067 (Nr. 111 Dz. rozp. skarb.).

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 13 grudnia 1912.

L. cz. 37607/912

(15779 3-3)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Krakowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że przez publiczną licytację wydzierżawi się pobór podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego w okręgu dzierzawnym Krzeszowice, w którego skład wchodzi miejscowości: 1. Krzeszowice, 2. Alwernia, 3. Baczyn, 4. Brodla, 5. Brzezinka, 6. Brzostkwinia, 7. Chrosna, 8. Czatkowice, 9. Czerna, 10. Czuliówek, 11. Dnie, 12. Duiowa, 13. Filipowice, 14. Frywałd, 15. Grojec, 16. Jankowice, 17. Kamień, 18. Karniowice, powiatu chrzanowskiego, 19. Karniowice, powiatu krakowskiego, 20. Kleszczów i Kochanów, 21. Kłokoczyn, 22. Kobylany, 23. Kwaczala, 24. Lgota, 25. Mielkonia, 26. Mirów, 27. Mioszowa, 28. Młynka, 29. Niegoszowice, 30. Nielepice, 31. Nienoraz, 32. Nowa Góra, 33. Nowojowa Góra, 35. Olszyn, 36. Ostrężnice, 37. Pęczkowice, 38. Pisary, 39. Płoki, 40. Podłęże, 41. Poręba Żegoty, 42. Przegina duchowna 43. Przegina narodowa, 44. Psary, 45. Radwanowice, 46. Regulice, 47. Rozkochów, 48. Rudawa, 49. Rudno, 50. Rusocice, 51. Rybna, 52. Sanka, 53. Siedlec, 54. Teneczyn, 55. Wętkowice, 56. Wola filipowska, 57. Zalas, 58. Zeików, 59. Żary, 60. Żółk, 61. Źródła w powiecie krzeszowieckiego c. k. urzędu podatkowego, na przeciąg czasu lat trzech t. j. od dnia 1 stycznia 1913 do końca grudnia 1915, pod następującymi warunkami:

1. Licytacja odbędzie się dnia 19 grudnia 1912 o godz. 9 rano w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie.

2. Cenę wywołania stanowi roczna kwota 3050 kor.

3. Do dzierzawy przypuszcza się każdego austriackiego obywatela Państwa, co do którego nie zachodzą żadne prawne przeszkody. Administracja skarbową może także nieaustriackiego obywatela Państwa, co do którego nie zachodzi żadna przeszkoda, dopuścić do dzierzawy, jeżeli go uważa co do pełnienia obowiązków dzierzawcy za zupełnie godnego zaufania.

W każdym razie wyklucza się — tak od objęcia, jakoteż od dalszego prowadzenia takiej dzierzawy — ugodolomnych dzierzawców podatku spożywowego, tudzież wszystkich, którzy byli karani za zbrodnię.

Osoby, które skazano za przestępstwo popełnione z chęci zysku, lub za takie przestępstwo, albo które na mocy postanowień ustawy karnej za przestępstwa dochodowe znajdowały się w śledztwie o przemyślnictwo, lub ciężkie przekroczenie skarbowe i ukarane zostały, albo co do których uchylono postępowanie karne z braku prawnych dowodów, są wykluczone od ubiegania się o dzierzawę przez lat sześć, począwszy od chwili popełnienia przestępstwa, a gdyby to nie była wiadoma, od chwili odarcia go.

Osobistą zdolność do zawierania kontraktu dzierzawy w ogóle, ma osoba, mająca chęć dzierzawienia wykazać przed rozpoczęciem dzierzawy na żądanie władzy skarbowej wierzytelny dokumentami.

4. Kto chce brać udział w licytacji, ma przed rozpoczęciem licytacji złożyć jako wadyum kwotę równąjącej się dziesiątej części ceny wywołania w gotówce, lub w tujejszo-pańskich obligacjach, albo też w innych efektach wartościowych, które na mocy specjalnych ustaw, lub przepisów mogą być przez administrację skarbową jako kaucye przyjmowane.

Wadyum to można także złożyć przez ustanowienie hipoteki, dającej bezpieczeństwo publiczne; należy w tym celu przedłożyć zaopatrzone potwierdzeniem intabulacyjny dokument ustanowienia hipoteki, najnowszy wyciąg z ksiąg gruntowych i wierzytelny odpis protokołu sądowego oszacowania hipotecznej realności, przedsięwziętego nie dłużej, niż na trzy lata przed dniem licytacji.

Wartość obligacji, lub efektów wartościowych obliczy się podług znanego w czasie ich złożenia ostatniego kursu giełdowego, jednak nigdy wyżej wartości nominalnej.

Papiery, podlegające losowaniu, muszą być zaopatrzone wiarygodnym potwierdzeniem, że nie zostały jeszcze wylosowane. Komisya licytacyjna orzeka, czy wadyum może być przyjęte, a od tego orzeczenia niema odwołania.

Po ukończeniu licytacji zatrzymuje się tylko wadyum, złożone przez najwięcej ofiarującego jako tymczasową kaucye, reszcie zaś licytantów zwraca się złożone przez nich kwoty w gotówce, lub efekty wartościowe, względnie dokumenty dotyczące kaucyi hipotecznej i administracja skarbową udzieli w danym razie pozwolenia na wykreślenie prawa zastawu z ksiąg publicznych. Wpis i wykreślenie z ksiąg publicznych mają licytanci uskutecznić własnym kosztem.

5. Przyjmuje się także nadsyłanie pisemne. Takie nadsyłanie (które podpadają obecnie stemplowi na 1 kor. od arkusza) muszą jednak być zaopatrzone w wadyum, muszą wyrażać ofiarowaną kwotę czynszu dzierzawnego tak cyframi, jakoteż słowami i nie mogą zawierać żadnego zastrzeżenia, któreby z postanowieniami niniejszego ogłoszenia i z innymi warunkami dzierzawnymi nie było zgodne.

Pisemne oferty mają być złożone podług następującego formularza:

„Ja podpisany ofiaruję za pobór podatku spożywowego od wina w okręgu Skole na czas od dnia 1 stycznia 1913 do końca grudnia 1913 ewentualnie do końca grudnia 1915, roczny czynsz dzierzawny w kwocie . . . koron . . . hsl, słownie . . .

i oświadczam, że warunki licytacyjne i dzierzawne, którym się bezwarunkowo poddaję, dokładnie mi są znane i że za niniejszą nadsyłającą przyłączam dziesięcioprocentowym wadyum w kwocie . . . kor. hal.

Dan w . . . dnia . . . 19 . . .

Podpis, stan i mieszkanie oferenta.

Pisemne oferty należy wnosić opieczetowane przed licytacją do naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie do 12 godziny w południe dnia 19 grudnia 1912, a skoro ustna licytacja się ukończy, zostaną oferty te otwarte i ogłoszone.

Gdy się już rozpocznie otwieranie pisemnych ofert — przychem oferenci mogą być obecni — nie będą jednak późniejsze pisemne lub ustne nadsyłanie więcej przyjmowane.

Z chwilą rozpoczęcia ustnej licytacji pisemne oferty nie będą już więcej dopuszczone.

Jeżeli ustna i pisemna nadsyłanie opiewa na równą kwotę, wówczas daje się pierwszeństwo ustnej nadsyłce; przy równych pisemnych nadsyłkach rozstrzyga losowanie, które przedsięwzięcie się zaraz na miejscu po wyborze komisji licytacyjnej.

6. Kto licytuje nie dla siebie, lecz w imieniu drugiego, musi się wykazać przed komisją licytacyjną sądownie lub notaryalnie legalizowanemu osobom pełnomocnictwem i pełnomocnictwem wręczyć komisji.

7. Jeżeli więcej osób licytuje w spółce, wówczas rzązą one za wypełnienie przyjętych zobowiązań kontraktowych do niepodzielnej ręki, to jest wszyscy za jednego, a eda za wszystkich.

Jeżeli pisemną ofertę wnosi wspólnie więcej osób, to musi ona zawierać wyraźne oświadczenie, że oferenci przyjmują na siebie solidarną ręką za dokładne wypełnienie warunków dzierzawnych.

Zarazem mają wymienić tę osobę która do zastępstwa spółki wobec władzy skarbowej w każdym kierunku będzie uprawniona, tudzież podać zastępcę tej osoby.

8. Licytacja odbywa się z zastrzeżeniem zatwierdzenia. Akt licytacji obowiązują najwięcej ofiarującego z chwilą jego nadsyłki, c. k. Administrację skarbową zaś dopiero od doręczenia potwierdzenia.

9. Nabywcy wprowadzi w dzierzawę c. k. Władza skarbową z rozpoczęciem okresu dzierzawnego.

Tenże ma na zabezpieczenie swego czynszu dzierzawnego złożyć najpóźniej w ośm dni po doręczeniu potwierdzenia licytacji dzierzawy kaucye, równą czwartej części umówionej na jeden rok czynszu dzierzawnego, w jeden ze wskazanych w ustępie czwartym sposobów, przychem złożona przy licytacji jako wadyum kwota zostanie wliczona, względnie (jeżeli kaucye dzierzawną złożono przez ustanowienie hipoteki) zwrócić na.

10. Czynsz dzierzawny ma dzierzawca uiszczać we wskazanej mu kasie w równych miesięcznych ratach z dołu do ostatnim każdego miesiąca, a jeżeli ten dzień przypada na niedzielę lub święto, w poprzedzającym dniu poprzednim.

Inne warunki licytacyjne można przegłądać w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie, tudzież w komisaryacie (nadzorze) straży skarbowej w zwykłych godzinach urzędowych przed licytacją. Przy licytacji będą one osobom mającym chęć dzierzawienia odczytane.

Kwity depozytowe na złożoną kaucye niewygasłej dzierzawny, losy i książeczki wkładowe Kas oszczędności nie będą jako wadya przyjmowane.

Dzierzawcy prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina będą obowiązani w myśl § 2 ustawy krajowej z 7 lipca 1909 (Dz. rozp. kraj. Nr. 202) pobierać prócz państwowego podatku spożywowego od wina, także 30 proc. (trzydziestoprocentowy) dodatek krajowy do tego podatku i uiszczać na rzecz kraju 30 proc. rocznego czynszu dzierzawnego za dzierzawę prawa poboru państwowego podatku spożywowego od wina.

Oferty dodatkowe nie wniesione do licytacji nie będą przyjmowane.

W razie składania jako wadyum obligacji, należy dołączyć spis tych obligacji w 3 egzemplarzach na formularzu druku Nr. skl. 4, który w każdym Urzędzie podatkowym nabyć można.

Na kowertach ofert pisemnych podać należy przedmiot którego oferta dotyczy, jak również dzień odbyć się mającej licytacji.

Telegraficznych ofert nie przyjmuje się.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Kraków, dnia 12 grudnia 1912.

L. cz. E. 784/12 (11)

(15851 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Hermana Goldmana i Re-giny Perli, wierzycieli popierających, odbędzie się dnia 7 lutego 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie n-ż-j wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacja:

a) 63/1440 części realności lwh. 238,
b) 1/8 części realności lwh. 239,
c) 1/16 części realności lwh. 240,
d) 5/320 części realności lwh. 242,
e) 5/480 części realności lwh. 253,
f) 81/1080 części realności lwh. 259,
g) 1/32 części realności lwh. 807,
h) 1/8 części realności lwh. 860,
i) 1/2 realności lwh. 2449,
k) 1/2 realności lwh. 3948,
l) całej realności lwh. 3895,
m) całej realności lwh. 3934,
n) całej realności lwh. 3943,
o) całej realności lwh. 4286 ks. gr. gm. kat. Zawoja objętych Katarzyną Pająkowej Nr. 1040 własnych wraz z przynależnościami, składającymi się z młynka do czyszczenia zboża

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: ad a) 950 kor. 04 hal., ad b) udział w parc. bud. lk. 1378 i w domu 134 kor. 45 hal., w gruncie 486 kor. 12 hal., ad c) 57 kor. 23 hal., ad d) 138 kor. 55 hal., ad e) 2 kor. 90 hal., ad f) 100 kor. 44 hal., ad g) 364 kor. 03 hal., ad h) 44 kor. 50 hal., ad i) 589 kor. 26 hal., ad k) 329 kor., ad l) 143 kor. 40 hal., ad m) 423 kor. 60 hal., ad n) 1514 kor. 60 hal., ad o) 2121 kor., przynależności zaś na 40 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 633 kor. 36 hal., ad b) co do parc. bud i domu 67 kor. 22 hal., a co do gruntu 324 kor. 08 hal., ad c) 38 kor. 14 hal., ad d) 92 kor. 36 hal., ad e) 1 kor. 92 hal., ad f) 66 kor. 96 hal., ad g) 242 kor. 68 hal., ad h) 29 kor. 66 hal., ad i) 392 kor. 84 hal., ad k) 219 kor. 32 hal., ad l) 95 kor. 32 hal., ad m) 282 kor. 40 hal., ad n) 1009 kor. 72 hal., ad o) 1414 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d. może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Maków, dnia 3 grudnia 1912.

L. cz. E. 1668/12 (11)

(15468)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie małol. Michała, Jana i Franciszka Markowiczów, zastąpionych przez adw. dr. Blaustejna, odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godz. 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja:

a) połowy realności lwh. 43 i
b) 1/6 części realności lwh. 47 gm. Rozdziele.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione na 1320 kor.

Najniższa cena wynosi 880 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. p.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 21 listopada 1912.

L. cz. E. 2807/12 (10)

(15748)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Petersella w Złoczowie, odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 10:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja 1/3 części lwh. 1420 (jednopiętrowa kamienica przy ul. Brodzkiej) gm. m. Złoczów.

1/3 część nieruchomości tej wystawionej na licytację, jest oceniona na 6336 kor., najniższa cena wynosi 3668 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 13 listopada 1912.

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Samborze podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że przez publiczną licytację wydzierżawi się pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu dzierzawnym Skole, jakoteż pobór podatku konsumcyjnego od wina w okręgach dzierzawnych Drohobycz i Łomna na przeciąg czasu trzech lat, t. j. od dnia 1 stycznia 1913 do końca grudnia 1915 pod następującymi warunkami:

1. Licytacja odbędzie się dnia 23 grudnia 1912 o godzinie 9 rano do 12 w południe w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze, a gdyby się sprawa w tym dniu nie skończyła, w późniejszym czasie, który oznaczy się później i poda się do wiadomości przy licytacji.

Cenę wywołania stanowi roczna kwota w wykazie niniejszym poszczególniona.

L. p.	Nazwa okręgu	Klasa taryfy	Podatek konsumcyjny od	Cena wywołania	
				K	h
1	Skole	III.	mięsa	1460	—
2	Drohobycz	—	wina	7157	68
3	Łomna	—		250	—

Kto chce brać udział w licytacji, ma przed rozpoczęciem licytacji złożyć jako wadium kwotę równającą się dziesiątej części ceny wywołania w gotówce lub w tutejszo państwowych obligacjach.

Pisemne oferty należy wnieść opieczetowane przed licytacją do naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze do godziny 9 rano dnia 23 grudnia 1912, a skoro ustna licytacja się ukończy, t. j. o godz. 12 w południe, zostaną oferty te otwarte i ogłoszone.

Inne warunki licytacyjne można przegladnąć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze, tudzież w komisaryacie (nadzorze) straży skarbowej w zwykłych godzinach urzędowych przed licytacją.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Sambor, dnia 13 grudnia 1912.

L. cz. E. 1953/2 (15825)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacja realności obj. lwh. 972 gm. Lisorce, składającej się z parc. bud. 235 objętości 3 ar 98 m², z parc. gr. 279 rola obszaru 56 ar. 47 m², parc. gr. 416 ogród obszar 15 ar. 26 m², parc. gr. 610 rola obszaru 2 ha 7 ar. 28 m² i parc. gr. 1897/2 rola obszaru 89 ar. 52 m² wraz z przynależnościami składającymi się z budowanej na parc. bud. 235 chaty, studni z komurą i stajni wraz z szopa i karnikiem.

Nieruchomość ta jest oceniona na 9900 kor., przynależność zaś na kwotę 700 kor.

Najniższa cena wynosi 6950 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział V.
Tluste, dnia 28 listopada 1912.

L. cz. E. 10/12 (11) (15825 1-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku Krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Księstwem Krakowskiem we Lwowie, odbędzie się dnia 22 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 105 w Nowym Sączu licytacja dóbr tabul. Starawies Strzylawka lwh 375 wraz z realnością lwh 196 ks. gr. gm. Starawies-Strzylawka wraz z przynależnościami należącymi do dóbr tabul., składającymi się z inwentarza żywego i martwego.

Obie posiadłości tworzą jedną gospodarczą całość i razem będą sprzedane.

Cenę szacunkową powyższych nieruchomości wystawionych na licytację stanowi wartość co do dóbr Starawies-Strzylawka suma 46.150 kor., co do realności suma 15.500 kor., razem 61.650 kor., przynależności oszacowano na 11.650 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do dóbr kwotę 30.766 kor. 67 hal., zaś do realności kwotę 10.333 kor. 33 hal., razem 41.100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 115.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 21 listopada 1912.

L. cz. E. 3519/12 (9), 3158/12 (9) (15754)

Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 6 odbędzie się licytacja dnia 7 lutego 1913 kądzieżnie o godzinie 10 przed południem:

1. realności objętej wyk. hip. l. 38 ks. gr. gm. Przecze Lubieńskie dłużników Piotra Wasuńyk, Ewy Wasuńyk i Ksenki z Wasuńyków Błas własnej, stanowiącej posiadłość wiejską, obejmującą dom mieszkalny, stajnię, wozownię i grunta wraz z przynależnościami krową i cielęciami.

Realność ta jest oceniona na 6550 kor., przynależność na 260 kor.

2. realności objętej wyk. hip. l. 70 ks. gr. gm. Cuniów dłużnika Iwana Haliczanowkiego własnej, stanowiącej posiadłość wiejską obejmującą dom mieszkalny, stajnię, atoleję i grunta wraz z przynależnościami: wozem, koniem, krową, 2 broniami, teluszką, szezarnią, sierpami i kosami.

Realność ta jest oceniona na 8050 kor., przynależność na 470 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi: ad 1 kwotę 4540 kor., ad 2 kwotę 5880 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gródek Jagiell., dnia 5 grudnia 1912

L. cz. E. 1948/12 (3) (15849 2-3)

Edykt.

Dnia 16 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem odbędzie się licytacja 9/22 części realności lwh. 100 i 1/4 części lwh. 117 ks. gr. gm. kat Sechnz objętych, Jana Gwizda własnych

Powwyższe części realności oszacowano na 6369 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 4246 kor. 20 h

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 18 listopada 1912.

L. cz. E. 375/12 (8) (15811 3-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Marty Ratusznej odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacja realności objętej lwh. 574 gminy Toki w 1/4 części Maryi Wołank zam. Lewkowicz, w 2/4 częściach Dmytra Lewkowicza, a w 1/4 części Johana Drahta własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 3400 kor.

Najniższa cena wynosi 2266 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

Takie prawa, któreby licytacja uniemożliwiała, należy zgłosić najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowe sioło, dnia 5 listopada 1912.

L. cz. E. 830/12 (9) (15757 3-3)

Dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9 w Monasterzyskach przy ul. 3 maja l. 2 licytacja realności lwh. 793 i 1/2 lwh 965 gm. Folwarki.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 800 kor. i 1200 kor.

Najniższa cena wynosi 533 kor. i 800 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 15 listopada 1912.

L. cz. E. 1557/2 (6) (15853 2-3)

Dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Monasterzyskach przy ul. Trzeciego Maja l. 2 licytacja realności lwh 30, lwh. 298 i połowy lwh. 236 gm. Huta nowa.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 450 kor., 470 kor. i 660 kor.

Najniższa cena wynosi 300 koron, 313 koron, 330 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 15 listopada 1912.

L. cz. E. 999/12 (4) (15886)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Dubiecku, zastąpionego przez adw. dr. Białogórskiego w Dubiecku, odbędzie się dnia 20 stycznia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja połowy realności lwh. 20 ks. gr. gminy Nienadowa objętej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 557 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 371 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dubiecko, dnia 8 listopada 1912.

L. cz. E. 1050/12 (15881)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lubaczowie, odbędzie się dnia 17 stycznia 1913 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10 licytacja realności włościńskich w Mołnowskiej Woli, a mianowicie:

1. całego lwh. 801 o obszarze 24 mor. 313 sążni² z chłtą i budynkami gospodarczymi,

2. 20/54 części lwh. 510 o obszarze 68 mor. 494 sążni² (całego wykazu) z chatą i budynkami gospodarczymi,

3. 1/7 części lwh. 848 (rola) obszaru 1 mor. 683 sążni² (całego wykazu)

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

1. lwh. 801 na 21.303 kor. 50 h.,
2. 20/54 części lwh. 510 na 22.047 kor.,
3. 1/7 części lwh. 848 na 163 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. — 14.202 koron 68 h. ad 2. — 14.698 kor., ad 3. — 108 kor. 76 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mościska, dnia 5 grudnia 1912.

L. 515/9 (162) (15789)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Związkowa Banka pro Caehy a M.r.vu w Pradze Filia we Lwowie i innych wierzycieli odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. 27 w Sanoku:

a) dnia 20 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem relicytacja majątności Solina objętej wyk. hip. 355 księgi grun. dla większych posiadłości tutejszego sądu wraz z przynależn. ściełami składającymi się z budynków, inwentarza gospodarczego żywego i martwego i zasiewów, zaś

b) dnia 23 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem relicytacja majątności Tokarnia, objętej wykazem hipot. 549 tej samej księgi gruntowej bez przynależności, których niema.

Najpierw licytowana będzie majątność Solina, potem majątność Tokarnia.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione, a to: ad a) majątność Solina na 238.365 kor. 17 h., w czem zawarta jest wartość budynków 7.410 kor. i innych przynależności 5.715 kor., zaś b) majątność Tokarnia na 46.583 kor. 34 hal.

Najniższa cena wynosi: ad a) co do majątności Solina kwotę 119.182 kor. 59 h., ad b) co do majątności Tokarnia kwotę 23.291 kor. 67 h., poniżej tej ceny majątności te sprzedane nie będą.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 9 listopada 1912.

L. cz. E. 3586/12 (6) (15881)

Edykt licytacyjny.

Dnia 31 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 28 licytacja realności wyk. hip. 1264 i 1/2 wyk. hip. 35 gm. Suchowola.

Realności te (parc. bud. i dom z przynależnościami) ocenione na 1254 kor. 40 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 836 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. E. 1911/12 (4) (15368)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 marca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Belzie odbędzie się licytacja 1/5 części realności obj. lwh. 76 ks. gr. gm. kat. Rusin. Całość składa się z 10 parcel gruntowych i jednej parceli budowlanej o łącznym obszarze 10 morgów 560 s². Na parceli budowlanej stoi dom mieszkalny słomą kryty i inne zakudowania gospodarze.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2969 kor. 80 h.

Najniższa cena wynosi 1979 kor. 72 h.,

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w tutejszym sądzie Nr. 5.

Prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia te co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydróżnieniach tego postępowania jedynie przyzbyciem na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Bełz, dnia 20 listopada 1912.

L. cz. E. 1554/12 (15763)

E d y k t

Na żądanie Herzla Blechera w Jabłonowie odbędzie się dnia 28 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacja realności lwh. 238 kg Kluczów mały Maryi ze Swyszczuków Dosiniczek własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2776 kor.

Najniższa cena wynosi 1850 kor 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydróżnieniach tego postępowania jedynie przez przyzbycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Peczenizyn, dnia 30 listopada 1912.

E d y k t

Na żądanie Herzla Blechera w Jabłonowie odbędzie się dnia 28 stycznia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacja:

a) 1/3 części realności lwh. 36 kg. Kluczów mały,
b) całej realności lwh. 53 kg. Kluczów mały,
c) całej realności lwh. 410 kg Kluczów mały.

d) 3/7 części realności lwh. 466 kg. Kluczów mały, Nykoły Goreckiego Oteksy.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: ad a) na 5416 kor. 33 hal., ad b) na 400 kor., ad c) na 1132 kor. 50 hal., ad d) na 2425 kor. 70 hal.

Najniższa cena wynosi: ad a) 3610 kor. 88 hal., ad b) 236 kor. 66 hal., ad c) 755 kor., ad d) 1617 kor. 14 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydróżnieniach tego postępowania jedynie przez przyzbycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Peczenizyn, dnia 30 listopada 1912.

L. cz. E. 5108/11 (15771)

E d y k t l i c y t a c y j n y

Dnia 30 grudnia 1912 godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. I, licytacja 1/3 części realności lwh. 56 gm. Wojnicz, składającej się z parceli bud. 608 i gr. 1344/1 wraz z przynależnościami składającymi się z 10 drzew owocowych.

Cena szacunkowa wynosi za 1/3 część z przynależnościami 154 koron.

Najniższa cena wynosi 102 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do sprzedażi się mającej realności można przejrzeć w sądzie wymienionym w biurze Nr. I.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wojnicz, 26 października 1912.

L. cz. E. 1247/12 (1) (15896)

E d y k t l i c y t a c y j n y

Na żądanie Mojżesza Reissa odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja połowy realności lwh. 1343 gminy Wojniłów, parcela bud. role, łąki, pastwiska, obszar (całej) 9 ha 72 m.²

Nieruchomość wystawiona na licytację jest na 4075 koron

Najniższa cena wynosi 2716 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojniłów, dnia 28 listopada 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. Prez. 3026 (18/12) (15737 3-3)

O b w i e s z c z e n i e

P. Prezydent wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej dnia 24 lutego 1913 o godz. 9 rano rozpocząć się mającej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądu przysięgłych na rok 1913 przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym, przewodniczącym sądu przysięgłych dr. Marcellego Misińskiego c. k. radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego, a zastępcami przewodniczącego radcę c. k. sądu krajowego wyższego Władysława Kropińskiego i radców sądu krajowego Stanisława Dulewskiego, Karola Granońskiego, Włodzimierza hr. Russockiego, Władysława Mayera, Jana Gailhofera i Stanisława Przybysławskiego.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Stryi, dnia 10 grudnia 1912.

L. 17.704/pr. (15778 3-3)

O b w i e s z c z e n i e

Na mocy § 15 ordynacji wyborczej powiatowej rozpisuje się nowe wybory do Rady powiatowej w powiecie żółkiewskim i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 16 stycznia, dla grupy gmin miejskich na 20 stycznia, dla grupy większych posiadłości na 22 stycznia b. r.

Wybory te odbędą się w miejscach ustanowionych przepisanych (§§ 12, 13, 14 ord. wyb. pow.).

Wyborcom wydane będą karty legitymacyjne, zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej w powiecie żółkiewskim wybierają:

grupa większych posiadłości siedmiu (7) członków;
grupa miast i miasteczek siedmiu (7) członków;
grupa gmin wiejskich dwunastu (12) członków.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 11 grudnia 1912.

L. Prez. 3125 18 P/12 (15798 3-5)

O b w i e s z c z e n i e

Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie, rozpoczynającej się dnia 17 lutego 1913 o godzinie 9 rano przewodniczącym sądu przysięgłych c. k. Radcę Dworu i Prezydenta Sądu obwodowego dr. Eugeniusza Zwiślockiego, a zastępcami przewodniczącego c. k. Wiceprezydenta Sądu obwodowego Jacka Zyborskiego i Radców Sądu krajowego Juliana Garlickiego, Stanisława Malyego, Kazimierza Bohostewicza, Włodzimierza Jójki, Józefa Samuelowicza i Tadeusza Dyakowskiego.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 12 grudnia 1912.

L. cz. IV. 441/12 (1) (15766)

E d y k t

Przeciw Zofii z Jasinkowskich Markiewicz, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu przez Kaspra i Marcina Jasinkowskich pozew o uznanie prawa własności p. gr. 1710/1 objętej lwh. 92 gm. Tarnowca polna i p. gr. 1902 objętej lwh. 101 gm. Przybyłów.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 27 stycznia 1913 o godz. 11 rano, b. Nr. 3.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. adw. dr. Stanisława Orłowskiego w Tłumaczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tłumacz, dnia 11 grudnia 1912.

L. cz. C. I. 458/12 (1) (15839)

Przeciw Janowi Konopka po Wojciechu i Michałowi Ptasznik, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Katarzynę z Konopków Chęć pozew o własność realności lwh. 342, 344 i 353 ks. gr. gm. Blizne.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 27 grudnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jana Konopki po Wojciechu i Michała Ptasznika ustanawia się p. Jana Niemea w Bliznem, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Konopkę i Michała Ptasznika w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzozów, dnia 11 grudnia 1912.

L. cz. Cw. 1457/12 (1) (15826 1-3)

E d y k t

Przeciw Maryannie Kowalczyk, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Towarzystwo zaliczkowe w Czarnym Dunajcu pozew o 2685 kor. 38 hal.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 6 listopada 1912.

Celem strzeżenia praw Maryanny Kowalczyk ustanawia się p. dr. Maurycego Korbła adw. w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryannę Kowalczyk w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 6 listopada 1912.

L. cz. C. I. 1102/12 (1) (15890)

E d y k t

Przeciw Karolowi Horodyskiemu z Kluwiniec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Kopyczyńcach przez Wspólną Kasę sterczą c. k. sądu powiatowego w Kopyczyńcach pozew o 350 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 21 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 6.

Celem strzeżenia praw niewiadomego ustanawia się p. adw. dr. Gelbera w Kopyczyńcach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I
Kopyczyńce, dnia 7 grudnia 1912

L. 162.208.III. (15860)

O g ł o s z e n i e

C. k. galicyjska Dyrekcja poczt i telegrafów wypowiedziała listonoszowi wiejskiemu Teodorowi Sawczukowi z Kossowa z powodu samowolnego opuszczenia miejsca służbowego i zatajenia miejsca obecnego pobytu, służbę, a to w myśl § 41 postanowień normalnych z 21 czerwca 1910 (Dz. rozp. Min. handlu Nr. 89 z 1310) z terminem rozwiązania stosunku służbowego po upływie sześciu tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego wypowiedzenia.

Przeciwko niniejszemu zarządzeniu c. k. Dyrekcji poczt nie przysługuje listonoszowi Teodorowi Sawczukowi żaden środek prawny.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów
dla Galicji.

Lwów, dnia 12 grudnia 1912.

C. k. Prezydent:
Wopatarni,

L. cz. C. 496/12 (1) (15892)

E d y k t

Przeciw Annie, Hrycowi, Marcie i Olelenie Kulini z Milika, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Muszynie przez Kornela Krawczyka i spl. pozew o uznanie i wpis prawa własności.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 21 grudnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Anny, Hryca, Marty i Oleny Kuliniów, ustanawia się p. dr. Semena Bułyka adw. w Muszynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanym w rzecznej sprawie na ich koszt i

niebezpieczeństwo dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 14 grudnia 1912.

L. cz. C. VII. 497/12 (1) (15888)

E d y k t

Przeciw Jurkowi Kowbuz Wasyla z Horodenki, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Horodence przez Kasę oszczędności w Horodence pozew o 1230 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 23 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 18.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. adw. dr. Werbera w Horodence, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Horodenka, dnia 10 grudnia 1912.

L. cz. C. VII. 498/12 (1) (15889)

E d y k t

Przeciw Samuelowi Nussenfressowi z Czernelicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Horodence przez Kasę oszczędności w Horodence pozew o 650 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 23 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 18.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. adw. dr. Salza w Horodence, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki dyrektorowie pozwanego Towarzystwa w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Horodenka, dnia 10 grudnia 1912.

L. cz. C. IV. 536/12 (1) (15856)

E d y k t

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Maryannie Pil-k wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez Jana Szweczyka i Marcina Dubasa z Zagórza pozew o własność i intabulację gruntu w Zagórzu.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 20 grudnia 1912 o g. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Maryanny Pilek ustanawia się p. dr. Switalskiego adw. w Przeworsku kuratorem, który zastępywać będzie Maryannę Pilek w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przeworsk, dnia 30 listopada 1912.

L. cz. C. IV. 117/12 (2) (15893)

E d y k t

Przeciw Mojżeszowi Kanarkowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie przez firmę „Maison de Blanc“ M. Schiffnana we Lwowie pozew o 267 kor. 70 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. sądzie b. Nr. 6 audyencyę na dzień 21 grudnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Mojżesza Kanarka ustanawia się p. dr. Jarczewskiego adw. w Rozwadowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Mojżesza Kanarka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rozwadów, dnia 5 grudnia 1912.

L. cz. C. I. 713/12 (15840)

E d y k t

Przeciw Michałowi i Rozalii Pyrz, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie przez Wojciecha Kudybę i Michała Ważnego pozew o zapłatę kwoty 349 kor. 19 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 27 grudnia 1912 o godz. 11 rano.

Celem strzeżenia praw Michała i Rozalii Pyrz ustanawia się p. dr. Henryka Loebla adw. w Cieszanowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała i Rozalię Pyrz w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Cieszanów, 2 października 1912.

Wynik premiowania koni w Galicyi w roku 1912.

Nazwa stacji premiowania	Przyprawdzono				Ogólna liczba przyprawdzonych koni	Premiowano				Ogólna liczba premiowanych koni	Rozdzielono		
	Klasy rozpłodowe ze źrebkami	Młode klacze	Żrebięta-klacze			Klasy rozpłodowe ze źrebkami	Młode klacze	Żrebięta-klacze			Subwencye państwowe w walucie koronowej	Srebrne medale państwowe ze szów koni	Dyplomy uznania
			2-letnie	1-letnie				2-letnie	1-letnie				
Stryj	37	18	13	19	87	10	9	3	6	28	990	2	
Halicz	24	11	6	7	48	8	6	2	4	20	590	4	
Żabie	53	44	18	20	135	21	29	9	5	64	1210	9	
Kołmyja	21	25	6	10	62	11	13	—	4	28	890	7	
Sniatyn	26	19	10	16	71	7	7	2	10	26	870	4	
Trembowla	22	21	9	13	65	17	9	1	6	33	950	4	
Skalat	37	26	15	9	87	17	11	6	5	38	830	1	
Chodaczków Wielki	26	17	10	14	67	11	3	2	7	23	760	2	
Busk	52	36	20	26	134	13	8	7	7	35	1070	1	
Radziechów	23	17	10	13	63	14	4	3	6	27	910	1	
Żółkiew	23	19	17	13	72	12	8	7	3	30	910	2	
Rawa Buska	23	30	4	6	63	16	11	—	2	29	760	1	
Jaworów	27	32	17	12	88	11	9	7	5	32	1000	—	
Jaresław	28	12	5	6	51	9	3	2	3	17	700	—	
Nisko	93	95	22	15	225	18	9	3	3	33	830	—	
Rzeszów	49	24	17	10	100	15	7	4	2	28	850	2	
Mielec	52	20	12	17	101	20	4	4	4	32	950	1	
Żabno	37	27	6	12	82	20	11	1	6	38	930	5	
Bochnia	28	13	12	5	58	13	8	6	—	27	890	2	
Wadowice	22	9	2	2	35	14	5	1	2	22	830	—	
Nowy Sącz	23	22	8	17	70	16	11	1	7	35	1150	—	
Jasło	43	31	12	15	101	19	13	3	5	40	1050	7	
Sanok	22	9	9	14	54	12	17	2	7	28	910	2	
Dobromli	15	15	2	12	44	10	9	—	10	29	910	3	
Razem	806	592	262	303	1963	334	214	76	119	743	21840	60	

Lwów, dnia 11 grudnia 1912.

Za c. k. Namiestnika:

Szelligowski.

L. cz. C. VII. 330/12 (15880)
E d y k t.

Przeciw Petrowi Parasiukowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czortkowie przez Berla Kuttnera pozew o uznanie i wpis prawa własności realności objętej lwh. 1143 ks. gr. gm. kat. Swidowa.

Na podstawie pozwu wyznaczono syndycę na dzień 24 grudnia 1912 o godz. 10 rano, sala Nr. 9.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adw. dr. Kimelmana w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Czortków, dnia 9 grudnia 1912.L. cz. C. 360/12 (1) (15841)
E d y k t.

Przeciw Jędrzejowi Molki i Józefowi z Miętusów Molek, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przez Józefa Miętusę „Mroczek” pozew o wykreślenie prawa zastawu dla 2000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 31 grudnia 1912.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. Michała Tadrasia w Starem Bystrem, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Czarny Dunajec, 7 grudnia 1912.L. cz. Cg. IX. 869/12 (1) (15822)
E d y k t.

Przeciw Markowi Kinaszowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony zo-

stał do c. k. sądu krajowego cywilnego we Lwowie przez Cecylię Koch pozew o zeznanie dokumentu.

Na podstawie pozwu wyznaczono I. audycję na dzień 31 grudnia 1912 o godz. 8:30 rano, sala Nr. 31 tut. sądu.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Józefa Ulama adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział IX.
Lwów, dnia 7 grudnia 1912.L. cz. Cw. 4066/12 (1) (15788)
E d y k t.

Przeciw Abrahamowi Wallachowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo zaliskowe i kredytowe w Rzeszowie pozew o 2000 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Abrahama Wallacha ustanawia się p. dr. Kazimierza Wilusza w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Abrahama Wallacha w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 16 listopada 1912.L. cz. C. 427/12 (15855)
E d y k t.

Przeciw Iwanowi Bojeunowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podkaminie przez Pańka Bojeuna pozew o 600 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono roz-

prawę na dzień 28 grudnia 1912 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw Iwana Bojeuna ustanawia się p. Jana Konewicza w Podkaminie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Iwana Bojeuna w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podkamin, dnia 27 listopada 1912.C. sp. C. V. 465/12 (1) (15422)
E d y k t.

Przeciw Iwanowi Kozhanchukowi wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokali przez Emilię Klywanca w Gorbkowie pozew o zapłatę kwoty 280 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 30 grudnia 1912 o 8 godzin rano, komnata c. 9 w tut. sądzie.

W ціli strzeżenia praw pizwanego ustanawia się pana Iwana Martyniuka w Gorbkowie, kuratorem.

Tenże kurator będzie pizwanego w zga-danej sprawie na jego niebezpieczeństwo i koszt tak dawgo zastupati, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sokalia, dnia 28 listopada 1912.C. sp. Cw. 5913/12 (1) (15794)
E d y k t.

Przeciw Petrowi Iwaszkowi w Sławno, którego miejsce pobytu nie e відоме внесло Товариство задатков в Зборові в ц. к. окружний суді в Золочеві позов о 367 корон зpn.

На підставі pozwu видано wekslowий наказ заплати.

Для стареження прав Петра Івашків установляє ся п. др. Гроскофа, адвоката в Золочеві,

Тойже куратор буде Петра Івашків

в згаданій справі на его неbezpieczeństwo i кошта так dawgo zastupati, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

C. k. Суд окружний, Відділ II.
Золочів, дня 19 листопада 1912.C. sp. C. 32/12 (15827)
E d y k t.

В справі Рускої шадниці в Перемішля запроваданий в ц. к. окружний суді в Перемішля против Варвари в Братушів Пулхлок в Полянї о 119 кор. 73 сот. має бути доручений наказ заплати з дня 28 червня 1912 C. 32/12 силою когрого скавану пизвану на заплату квоти 119 кор. i 161 кор. 73 сот.

Понске Варвари Пулхлок місце побути не e відоме установляє ся еї для стареження еї прав пана др. Левенталя, адв. в Перемішля, куратором.

Тойже куратор буде в згаданій справі на еї кошт i неbezpieczeństwo так dawgo zastupati, аж она або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

C. k. Суд окружний
Перемішля, 29 листопада 1912.(15900 1-3)
Ogłoszenie.

Dnia 12 grudnia 1912 wpisano na listę adwokatów dr. Abrahama Azriela Schwerdfingera z siedziba we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 14 grudnia 1912.L. cz. C. 713/12 (1) (15816)
E d y k t.

Przeciw Wincentemu Madurskiemu z Kutyl, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do tut. sądu przez Michała Madurskiego z Rzeszucy okrągłej pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono roz-

prawę na dzień 30 grudnia 1912 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Jakóba Pawęskę w Kutylach ad Katty, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ulanów, dnia 25 listopada 1912.

L. cz. C. II 487/12 (1) (15894)

Przeciw nieobecnym Pawłowi Kurdyła synowi Łukasza i Maryannie Kurdyła żonie Pawła z Posady jaśliskiej wniósł Szymon Beer z Jaślisk pozw o 365 kor.

Rozprawę wyznaczono na dzień 17 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 1.

Kuratorem dla pozwanych ustanowiono adw. dr. Flama w Rymanowie na koszt pozwanych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów, dnia 4 grudnia 1912.

L. cz. C. I. 625/12 (1) (15462)

E d y k t.

Przeciw Jurkowi Zapotocznemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniósł Mikołaj Sadowski pozw o 800 kor. z pn., na który wyznaczono rozprawę na dzień 31 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. X.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Rattlera adw. w Baligródzie kuratorem, który zastępywać będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. C. II. 721/12 (1) (15882)

E d y k t.

Przeciw Janowi Ładzkemu i Krystynie Ładzkiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Rachelę Holz z Brodów pozw o uznanie własności połowy realności lwh. 494 gm. Brody.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 10 stycznia 1913 o godz. 9 rano w tut. sądzie, b. Nr. II.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. Wagnera adw. w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brody, dnia 14 listopada 1912.

L. cz. C. VII. 493/12 (1) (15887)

E d y k t.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po bp. Itcie Lei Schärf, która dotychczas nie jest objęta, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Horodence przez Jakóba Schärfa pozw o 328 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 12 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 18.

Celem strzeżenia praw tejże masy ustanawia się p. adw. dr. Okuniewskiego w Horodence, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjętą masę spadkową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona objęta nie zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Horodenska, dnia 9 grudnia 1912.

L. cz. C. II. 465/12 (2) (15756)

E d y k t.

Przeciw Janowi Gronczakowi z Zawoi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Makowie przez gminę Zawoja pozw o zapłatę 260 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję na dzień 13 grudnia 1912 o godz. 3 po poł.

Celem strzeżenia praw Jana Gronczaka ustanawia się p. dr. Zygmunta Zembatego adw. w Makowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Gronczaka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Maków, dnia 7 grudnia 1912.

L. cz. Cw. IV. 3332/12 (1) (15862)

E d y k t.

Przeciw Mozesowi Spindel, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez galicyjską Kasę oszczędności we Lwowie pozw wekslowy o

zapłatę sumy wekslowej 6000 kor. i 1000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu z dnia 19 listopada 1912 Cw. IV. 3332/12 (1) wydany został nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mosesa Spindla ustanawia się p. dr. Oktawa Hlawatego adw. kraj. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Mosesa Spindla w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy
Oddział XV.

Lwów, dnia 19 listopada 1912.

L. cz. C. III. 437/12 (2) (15923)

E d y k t.

Przeciw Michałowi Warchołowi, poprzednio w Nowosielu zamieszkałemu, wniósł Wojciech Sot pozw o 42 dolar. 28 cent., czyli 211 kor. 40 hal, na podstawie którego wyznaczono audyencję do rozprawy na dzień 19 grudnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 9.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Michał Warchoł przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. dr. Franciszka Dzierżyńskiego adw. w Nisku.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała Warchoła w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nisko, dnia 5 grudnia 1912.

L. cz. C. III. 504/12 (1) (15922)

E d y k t.

Przeciw Michałowi Warchołowi, poprzednio w Nowosielu zamieszkałemu, wniosła Spółka dla handlu i przemysłu w Rudniku pozw o 300 kor., na podstawie którego wyznaczono audyencję do rozprawy w tut. sądzie b. Nr. 9 na dzień 19 grudnia 1912 o godz. 9 rano.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Michał Warchoł przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. Antoniego Kumięgi, wójta w Nowosielu.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała Warchoła w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nisko, dnia 12 grudnia 1912.

Kuratele.

L. cz. P. 146/12 (9) (15543)

Za umyślowo chorego uznano Pietra Czopka w Trzebieńczech.

Kuratorem jego ustanowiono Franciszka Czopka w Trzebieńczech.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zator, dnia 2 grudnia 1912.

L. cz. P. VI. 123/12 (15486 3—3)

E d y k t.

Za umyślowo chorego uznano Stefana Tulezaka w Pomorzanych.

Kuratorem jego ustanowiono Stefana Żukowskiego w Pomorzanych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Zborów, dnia 29 listopada 1912.

L. cz. L. 10/12 (4), P. 228/12 (5) (15650 3—3)

E d y k t.

Za umyślowo chorego uznano Józefa Mardytę w Kadczy.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Majkizaka w Kadczy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Stary Sącz, dnia 18 listopada 1912.

Firmy.

Ч. сп. Фірм. 293/12 Ст. II. 549 (15791)

Впис фирми заробкового і господарского стоваришєня.

Вписано до реестру заробкових і господарских стоваришєнь.

Осідок стоваришєня: Сколе.
Фірма звучить: Господарско рільничка спілка „Народний Дім“, стоваришєне зареєстроване з обмеженою порукою в Сколім.

Дата статуту: 26 жовтня 1911.

Предмет підприємства є сполучити господарські сили своїх членів для їх добробуту.

Час трєваня необмежений.
Дирекция складає ся з трох членів т. є. справника, касиєра і книговодця. Першу дирекцию становлять: Лев Леввицький, совітник суду, яко справник, Ки-

рило Малецький, геометра, яко касиєр і др. Осип Назарук, яко книговодець, всі в Сколім.

Підпис фирми: Під фирмою стоваришєня уміщені будуть підписи двох членів управи.

Оголошєня будуть помішувані на призначеній на се таблиці на льокалі стоваришєня або в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 20 кор. Кождий член може мати більше удїлів, число удїлів є необмежене.

Відвчальність членів не тільки удїлом, але також дальшого квотою до пята разової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 29 жовтня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 25 жовтня 1912.

Ч. сп. Фірм. 974 Ст. V. 57 (15583)

Впис фирми заробкового і господарского стоваришєня.

Вписано до реестру заробкових і господарских стоваришєнь.

Осідок стоваришєня: Добрачин.

Фірма звучить: Спілка молочарска в Добрачині, стоваришєне зареєстроване з обмеженою порукою.

Дата статуту: дня 3 марта 1912.

Предмет підприємства:

а) спільне перероблюване і продаж молока, продукowanego в господарствах членів спілки,

б) ширене відомостей що до уміятого хову і кормлення худоби набілової і в) спільне спроваджуване артикулів необхідних в господарстві набіловім.

Час трєваня необмежений.

Дирекция складає ся з трох членів: председателя, заступника председателя і касиєра, вибраних через Загальні Збори на 3 роки на внесенє Ради надзираючої. Перші загальні збори в дни 3 марта 1912 вибрали на 3 роки: Ореста Рубчака, председателем, Николая Пилипчука, заступником председателя і Григория Канцїра, касиєром.

Підпис фирми: Під витисєною печаткою спілки підписує ся председатель, або его заступник та одєн з членів заряду.

Оголошєня помішувані будуть на таблиці для оголошєня призначеній перед льокалем спілки зглядно також в часописи издаваній через Патронат Видїлу краєвого Галичини і Володимирїї.

Удїл членів виносить 5 кор.

Відвчальність: Крім удїлу також дальшого квотою до висоти 10-кратної удїлу.

Дата впису: 5 червня 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 29 мая 1912.

Ч. сп. Фірм. 1055 Ст. V. 75 (15497)

Впис фирми заробкового і господарского стоваришєня.

Вписано до реестру заробкових і господарских стоваришєнь.

Осідок стоваришєня: Боянець.

Фірма звучить: „Молочная Спілка в Боянцї“, регистрованє стоваришєне сь ограниченою порукою.

Дата статуту: Боянець, дня 12 мая 1912.

Предмет підприємства: Розвїй молочного господарства і організація молочного промислу і торговлі у своїх членів, через старанє ся о улчшенє годовлі худоби і набілової господарки своїх членів, ведєне вспільної передїлки молока, продукowanego в господарствах членів і продажє молочних продуктів, через достарчуване членам предметів потрібних в набіловім господарстві.

Час трєваня необмежений.

Дирекция складає ся з 3 членів вирираних загальними зборами на 3 роки, а то з председателя, его заступника і касиєра. На перших основних зборах вибрані: о. Теодор Крушинський, гр. кат. парох в Боянцї, председателем, Іван Жидик, заступником і Василь Пенцак, касиєром, оба послїдні рільники в Боянцї.

Підпис фирми: Під відбитою печаткою фирмовою стоваришєня підписуєсь председатель зглядно его заступник і другий член дирекции.

Оголошєня умішувані будуть на відповіднім на сю цїль місци на льокалі стоваришєня, евентуально також в часописях означити маючих ся через Надзираючу Раду.

Удїл членів виносить 10 кор.

Відвчальність членів обмежена а то по за удїлами до дальшої квоти аж до 5-кратної висоти удїлів.

Дата впису: 5 липня 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 28 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 1124 Ст. III. 64 (15494)

Зміни і додатки до вписаних вже фирм стоваришєнь.

Вписано в реестрі стоваришєнь заробкових і господарских.

Осідок стоваришєня: Львів.

Фірма звучить: „Взаїмна поміч учительска“, стоваришєне зареєстрованє з обмеженою порукою.

Тому, що тут. ухвалою з дня 17 липня 1906 ч. сп. Фірм. 512 Ст. III. 64, якою призвлено впис висше наведеної фирми в реестр стоваришєнь пропущєно через ошибку рубрику „Підпис фирми“ проте доповняєсь попередню ухвалу в сей спосіб що „Підпис фирми“ під штампілією фирми стоваришєня покладєні мають бути підписи двох членів дирекции або одного члена дирекции і одного урядника Радою Надзираючою до підписуваня фирми на підставі удїленої прокури уважененого.

Лишень квіти касові можуть бути підписувані одним директором і касиєром.

Дата впису: 30 червня 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 22 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 806 Ст. III. 29 (15490)

Зміни і додатки до вписаних вже фирм стоваришєнь.

Вписано в реестрі стоваришєнь заробкових і господарских.

Осідок стоваришєня: Довженєв.

Фірма звучить: Спілка молочарска в Довженєві, стоваришєне зареєстрованє з обмеженою порукою.

1. Члєни дирекции виступили: Панталеймон Гнатюк, Іван Дуда, Максим Панькевич.

2. Члєни дирекции вибрані: Еміліян Когут, председателем, рільник в Довженєві, Максим Панькевич, заступником председателя, Іван Дуда, касиєром.

Дата впису: 23 мая 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 12 мая 1912.

Konkursa.

L. cz. Prez. 36.608 4 K/12 (15819)

K o n k u r s.

W okręgu lwowskiego c. k. wyższego Sadu krajowego są do obsadzenia posady kancelistów ze systemizowanymi poborami XI. klasy rangi, a to po jednej w c. k. Sądach powiatowych w Wyżnicy i Dornie.

Do osiągnięcia posady w Dornie wymagane jest bezwarunkowo uzdolnienie do prowadzenia ksiąg gruntowych (egzamin tabularny).

Ubiegający się o te posady, ewentualnie o takie posady przy innych sądach, na Bukowinie oprócz się mogące, mają wnieść w myśl § 5 i 6 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 lipca 1897 Nr. 170 Dz. p. p. należycie udokumentowane podania, najpóźniej do 25 stycznia 1913, do odnośnego Prezydium Trybunału I. instancji, w okręgu którego posada jest wolną.

Przeniesienie do wyżej wymienionych sądów względnie do innych sądów na Bukowinie, ubiegających się mogą nietylko kanceliści, ale także i oficyałow kancelaryjni.

Prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego. Lwów, dnia 11 grudnia 1912.

L. 163 330/II. (15820 3—3)

K o n k u r s

na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1. w Wiszniowie ob. Zurawna z poborami 3 klasy 3 stopnia i ryczałtem 399 kor. rocznie na służącego,

2. w Krasnem ob. Grzymałowa z poborami 3 klasy 3 stopnia i ryczałtem 266 kor. rocznie na służącego,

3. w Moszczenicy z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem 504 kor. rocznie na służącego,

4. w Kociubińczykach z poborami 3 klasy 3 stopnia, ryczałtem 266 kor. rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 1200 kor. rocznie za codzienną jazdę posłanczą do Husiatyna i z powrotem.

Podania należy wnieść o Wiszniów do 19-go, zaś o następne najpóźniej do 26 grudnia b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 9 grudnia 1912.

C. k. Prezydent:

Wopaterni.

L. cz. Prez. 946 6/12 (15774 3—3)

Sąd powiatowy w Żywcu przyjmie natychmiast na czas nieograniczony tymczasowego pomocnika kancelaryjnego.

Wymagana biegłość pisania na maszynie „Underwood“.

Wyznaczenie 2 korony 70 halerczy dziesięć.

C. k. Sąd powiatowy.
Zywiec, dnia 11 grudnia 1912.

L. XIII. b 28/50 (15721 3-3)
Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania jednego stypendium z fundacji im. Piotra Więclawskiego w kwocie 300 koron rocznie przeznaczonych dla słuchaczy Uniwersytetu na wydziale prawa i medycyny, dla techników, tudzież dla uczniów zawodu gospodarskiego w krajowej Akademii rolniczej w Dublanach, szkoły rolniczej w Czernichowie, lub innych podobnych zakładach, rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem wnoszenia podań do 31 stycznia 1913.

O to stypendium mogą się ubiegać uczniowie narodowości polskiej, religii rz. kat. urodzeni w Galicyi.

Podania, zaopatrzone w metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i świadectwo szkolne, mają być wystosowane do Kuratorji fundacji i wniesione do Przekoźnienia właściwego zakładu naukowego przed upływem terminu konkursowego.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 11 grudnia 1912.

L. 4007 (15722 2-2)
Konkurs.

Konkurs celem obsadzenia jednej opróżnionej posady dozorczy więzi, rozpisaną dnia 15 grudnia 1912 w Nr. 289 „Gazety Lwowskiej“ upływa z dniem 10 stycznia 1913.

C. k. Dyrekcja Zakładu karnego.
Wiśnicz, dnia 9 grudnia 1912.

L. Pr. III. 155/12 (3) (15783)
Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 284 czasopisma „Nowiny“ z dnia 12 grudnia 1912 artykuł pod tytułem: „Odezwa“, od słów: „Wojenna groza wisząca dzisiaj“ do końca (str. 1, 2, 3, 1, 2) — zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni z § 58 c) i 66 k. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.
Kraków, dnia 13 grudnia 1912.

L. Pr. III. 157/12 (3) (15782)
Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 284 czasopisma „Głos“ z dnia 12 grudnia 1912 ustępy artykułów pod tytułami: 1. „Nowiny lwowskie“, „Wiece ogólno-akademickie“ od słów: „Młodzież polska“ do słów: „na ziemiach polskich“ (str. 5, 1, 1), 2. „Sprawy partyjne“ od słów: „I socjalistyczny radni“ do słów: „położono kres“ (str. 6, 1, 31) zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni z § 58 c) i 66 k. k., ad 2. występkę z § 309 k. k., że zakazuje się rozszerzania inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.
Kraków, dnia 13 grudnia 1912.

L. cz. Pr. 254/12 (2) (15776)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatska Rus“ Nr. 933 z dnia 9 grudnia 1912 w artykule „Lwów 26 listopada (9 dekabria) 1912 hoda“ w ustępie od „krajnie że“ do „drużyny Bartoszewi“ i od „Mo przy czym“ do końca zawiera znamiona występkę z § 308 u. k., uznał dokonaną w dniu 9 grudnia 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 12 grudnia 1912.

L. Pr. 255/12 (2) (15775)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa, że treść czasopisma „Wiek Nowy“ Nr. 3426 z dnia 10 grudnia w artykule „Odezwa“ zawiera znamiona występkę z § 305 u. k., uznał dokonaną w dniu 10 grudnia 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 11 grudnia 1912.

St. 279 (15575)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. XXXV 425/12/3, auf Antrag

der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 600 der periodischen Druckschrift: „Leipziger Tageblatt und Handelszeitung“, 106 Jahrgang, vom 24 November 1912 durch die Stellen I. von „Wie aus Best“ bis „abgegangenen“ in der Rubrik „Das Wichtigste“, (Seite 1, Spalte 1), II. von „Osterreich-Ungarn“ bis „angeordnet worden“ in der Rubrik „Der Krieg auf den Balkan“ (Seite 1, Spalte 3), das Vergehen nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 29 November 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. XXXV 429/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 600 der periodischen Druckschrift: „Berliner Tageblatt“ (Montageausgabe) 41. Jahrgang, vom 25 November 1912, und zwar: I. in der Stelle von „Zeit regt sich“ bis „abgelenkt worden ist“ im Artikel „Im Saupark Springe“ (Seite 1, Spalte 1), II. durch die Stelle von „Diese allgemeine Erregung“ bis „nach Hause zu gehen“ im Artikel „Die Aufregung in Wien“ (vorletzte Seite, Spalte 3) ad I. das Verbrechen nach § 64 St. G., ad II. das Vergehen nach Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 29 November 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. XXXV 424/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 604 der periodischen Druckschrift: „Gränztlicher Kurier“ (Vormittagsausgabe) vom 25 November 1912, 80. Jahrgang, durch die Stelle von „Wie aus Wien“ bis „erklärt werden“ (Seite 4, Spalte 3) im Artikel: „Vom Kriegsgeschehen“ das Vergehen nach Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 29 November 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. XXXV 430/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 48 der periodischen Druckschrift: „Hamburger Montags-Blatt“ (Sonderausgabe des „Hamburger Fremdenblatt“) vom 25 November 1912, viertes Quartal durch die Stelle von „Nach einem weiteren“ bis „einberufen worden“ im Artikel „Die Krisis und der Krieg“ (Seite 1, Spalte 1) das Vergehen nach Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 29 November 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 28 November 1912, Pr. XXXV 426/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 276 der periodischen Druckschrift: „Hamburger Fremdenblatt“, 84. Jahrgang, IV. Quartal, zweite Ausgabe, vom 24 November 1912, durch die Stellen: I. in der „Tageschau“ von „auf die Osterreich“ bis „zu antworten scheint“ (Seite 1, Spalte 1); II. von „Gleichzeitig wird“ bis „Lage erwartet“ (Seite 3, Spalte 4) das Vergehen nach Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 29 November 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. XXXV 428/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 599 der periodischen Druckschrift: „Leipziger Tageblatt und Handelszeitung“ (Abendausgabe), 41. Jahrgang, vom 23 November 1912 und zwar: I. durch die Stelle von „Nach den neuesten“ bis zum Schlusse des Absatzes (Seite 1, Spalte 1) im Artikel: „Das wichtige“; II. durch die Stelle von „Osterreich“ (Seite 11, Spalte 3, Spalte 4) bis „Lage erwartet“ (Seite 3, Spalte 5) im Artikel: „Vom Balkankrieg“ das Vergehen nach Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 29 November 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. 422/12, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 23 der in Berlin herausgegebenen periodischen Druckschrift: „Sozialistische Monatshefte“ vom 14 November 1912, und zwar durch die Stellen im Artikel: „Das Balkanproblem und Osterreich-Ungarn“ I. von „Noch ist die Zeit“ bis „hängenden Wesen hervorragen“ (Seite 1415), 2. von „Rein mittelbar schon würde“ (Seite 1417) bis „Okkupation in Anexion“ (Seite 1418), 3. von „Die Dinge gingen eben“ (Seite 1418) bis „Vergangenheit nachzuräumen ist“ (Seite 1419), 4. von „Es war eben zu einer Prorogative“ (Seite 1420) bis „Staaten geschrieben hat“ (Seite 1422), 5. von „Gleichwohl scheint der größte Teil“ (Seite 1424) bis „eines Bündnisses heute tut“ (Seite 1425) ad 1., 2., 3., 4. das Verbrechen nach § 65 a St. G., ad 3., 4. überdies das Verbrechen nach § 4 St. G., ad 5. das Verbrechen nach § 58 c St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 2. Dezember 1912.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 28 November 1912, Pr. VII 20/12, die Weiterverbreitung der Nummer 270 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 27 November 1912 wegen der Stellen von „Die sich je nach der“ auf (Seite 1, Spalte 2, bis „Rumänen zu proklamieren“ auf Seite 2, Spalte 1, von „Mit großer Freude“ auf Seite 2, Spalte 1, bis „Verbrüderung der Völker entgegen“ auf Seite 2, Spalte 3, von „und zwar in dem gegenwärtigen“ bis „es mobilisiert“ auf Seite 2, Spalte 3, von „Die Russen und“ bis „Eile betreiben“ auf Seite 1, Spalte 3, unterm Strich nach § 58 a, 63, 64 und 300 St. G. sowie gemäß Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 29 November 1912, Pr. VII 21/12, die Weiterverbreitung der Nummer 271 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 28 November 1912 wegen der Stellen auf Seite 4, Spalte 1, von „Die Regierung will“ bis „zu können“, auf Seite 4, Spalte 3, von „Natürlich wäre ihr“ bis „Fuße folgen würde“ nach § 300 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17. Dezember 1862 R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Pr. 77/12, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Hornicke listy“ vom 29 November 1912 wegen der Stelle von „Lupiestvi, pokrevni“ bis „zadne zaloby“ (Seite 2, Spalte 3); der Artikel: „Kamarad VI. Berok“: „Buech (Protestni schuze proti valce“ und „Zda tedy zase bis „slaps zakonny“ des Artikels: „Z c. k. statniho dolu Hedwig“ nach § 65 a, b, und 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV und IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Zicin hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Pr. 12/12, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Pokrokov listy“ vom 30 November 1912 wegen des Artikels: „Kdo je vinen“ nach § 63, 65 a und 300 St. G. sowie gemäß Artikel III des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Zicin hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember

1912, Pr. 13/12, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Hlas od Cidliny“ vom 1. Dezember 1912 wegen der Stelle von „Kdiz uz se mluvi“ bis „na to nasteci“ des Artikels: „Feuilleton“ nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 1. Dezember 1912, Pr. IV 59/12, die Weiterverbreitung der Nummer 95 der Zeitschrift: „Neuroder Nachrichten“ vom 27. November 1912 wegen des Artikels: „Die Großmachtpolitik“ nach § 63 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 1. Dezember 1912, Pr. IV 60/12, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Podkrkonoske rozhledy“ vom 29. November 1912 wegen der Stellen von „A tu co tamase“ bis „iny vladnoucich kruhu“ des Artikels: „Pozor na vnitriho nepriatele“; von „Ve vtrni politice“ bis „vyznam vystrah“ des Artikels: „Politika“ nach § 65 a, 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rattenberg hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Pr. 31/12, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Labske poudy“ vom 20. November 1912 wegen der Stellen von „kdez usporadany“ bis „na jaky“ des Artikels: „Protivalecne demonstrace“; von „Po, co pan“ bis „a Slovany“ und von „Pozstare se“ bis „vvechrapat“ des Artikels: „Cernozluti“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Pr. I 119/12, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Brünnener Wochenblatt“ vom 30. November 1912 wegen des Artikels: „Die hochverräterischen...“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Teschen hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Pr. VIII 53/12, die Weiterverbreitung der Nummer 275 der Zeitschrift: „Silesia“ vom 1. Dezember 1912 wegen der Stelle von „Von Budapest ist bereits“ bis „Semlin abgegangen“ des Artikels: „Zum Osterreichisch-serbischen Konflikt“; von „Weidase, die serbische und die rumänische Frage“ bis „von weiteren Mobilisierungen“ des Artikels: „Die Berliner neuesten Nachrichten“ nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnis vom 30. November 1912, Pr. I 94/12, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Vorwärts“ vom 30. November 1912 wegen der Artikel: „Manifest der Internationale“ von „Die Internationale“ bis „Verbrüderung entgegen“; „Gegen die falschen Christen“ von „Trotz aller“ bis „zu holen“; „Patriotische Geschäftsmänner“ von „Und für“ bis „hegen“; „Ein festes Volk vor dem Hungertode“ von „Und diesen“ bis „des Volkes“; „Wer will den Krieg“ von „Die einzigen“ bis „dauern“; „Was ist der Krieg“ von „Einige“ bis „Das ist Krieg“ nach § 58 a, 65 a, b, 305 und 308 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnis vom 29. November 1912, Pr. 42/12, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Dubrovnik“ vom 28. November 1912 nach § 493 St. P. O. verboten.

Upadłości.

L. cz. S. 15/12 (6) (15870)

W sprawie konkursowej Meschulima i Cyli Rathów zatwierdza się tymczasowo ustanowionego zarządcę adw. dr. Appenzellera nadal w tymże urzędzie, a zastępcą jego ustanawia się adw. dr. Frenkla w Czortkowie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Czortków, dnia 20 lipca 1912.

L. cz. S. 20/12 (3) (15878)

Ogłoszenie.

W konkursie Mojżesza Belsera nierejestrowanego kupca towarów bławatnych w Brodach na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej (zatwierdzone) zawiadującą masę p. Izaka Bergwecka kupca w Brodach, zastępcą zaś jego ustanowiono p. Eliasa Japke kupca w Brodach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. S. 12/12 OC. (75) (15883)

Ogłoszenie.

W konkursie Mendla Schneea do likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności i tych, które do 18 stycznia 1913 zgłoszone będą, wyznacza się osobną audyencyę w e. k. Sądzie powiatowym w Brodach, sala rozpraw Nr 4 na dzień 20 stycznia 1913, godzina 12 w południe.

Brody, dnia 2 grudnia 1912.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 31/12 (3) (15613)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 29 października 1912 wierzyteli masy rozbirowej Nuchima Morgensterna tymczasowo ustanowionego zawiadowcy masy zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych, a zastępcą zawiadowcy masy ustanawia się p. Samuela Willera ze Srusowa.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 9 listopada 1912.

L. cz. S. 5/12 (1) (15872 1-3)

Edykt konkursowy

C. k. Sąd obwodowy w S. mborze zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Chunya Gerbera w Wolanie ad Borysław.

Komisarzem konkursowym mianuje się e. k. radę sądu krajowego przy e. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu p. Pileckiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Maurycyego Pachtmanna, adwokata w Drohobyczu.

Wierzyteli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 17 grudnia 1912 o godz. 9 przed południem w e. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzyteli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyteli konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w e. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu najdalej do dnia 3 lutego 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 17 lutego 1913 godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyteli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia będą obowiązani tak poszczególnym wierzyteliom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzyteli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzyteliom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzyteli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyteli, którzy nie mieszkają w Borysławiu lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 3 grudnia 1912.

L. cz. S. 48/12 (9) (15651)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 28 listopada 1912 wierzyteli masy rozbirowej prot. firmy S. Halpern i Ska, oraz Sebeidli Halpern i Jakóba Gutheila jako jawnych spółników pana adw. dr. Klemensa Weitzera we Lwowie zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych, a zastępcą zawiadowcy masy ustanawia się p. dr. Alfreda Mielanńskiego, zam. we Lwowie przy ul. Krakowskiej.

Nowo ustanowionego zastępcę zawiadowcy masy p. dr. Alfreda Mielanńskiego wzywa się, ażeby w przeciągu 8 dni jawił się u komisarsza sądowego (biuro nr. 19) celem złożenia przyrzeczenia sumiennego spełniania obowiązków, ciążących na nich w myśl ord. konk.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 29 listopada 1912.

L. cz. S. 9/7 (71) (15787)

Edykt.

Uchwałą tut. sądu z 2 listopada 1907 S. 9/7 (4) utworzony konkurs do majątku Simchego Intratora, zarejestrowanego pod firmą „Simche Intrator, młyn amerykański i tartak w Iskani“ uznaje się po myśli § 189 o. kon. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemysł, dnia 30 listopada 1912.

L. cz. S. 31/12 (4) (15738)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 24 września 1912 wierzyteli masy rozbirowej Samsona Schwarzera tymczasowo ustanowionego zarządcę masy zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych, a zastępcą zawiadowcy masy ustanawia się p. Izaka Franzosa, kupca w Grzymałowiu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 5 października 1912.

L. cz. S. 29/12 (2) (15830 1-3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Izachera Bursztyna, kupca w Nadwórnie.

Komisarzem konkursowym mianuje się e. k. radę sądu krajowego Rudolfa Haszawicza w Stanisławowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Izydora Farka, adwokata kraj w Stanisławowie.

Wierzyteli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 13 grudnia 1912, godzinie 10 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 116, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzyteli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyteli konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w e. k. sądzie najdalej do dnia 29 grudnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 29 stycznia 1913, godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyteli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzyteliom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzyteli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzyteliom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzyteli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyteli, którzy nie mieszkają w Stanisławowie, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 29 listopada 1912.

L. cz. S. 57/12 (2) (15821 1-3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Zakładu kredytowego dla handlu, przemysłu i rolnictwa we Lwowie, stow. zarej. z ogr. poręką w likwidacji.

Komisarzem konkursowym mianuje się e. k. radę sądu krajowego Józefa Dobiję, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokata dr. Teofila Węglawa we Lwowie.

Wierzyteli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 27 grudnia 1912 godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 19 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy, lub zamianowania innego i jego zastępcy, oraz i przystąpili do wyboru wydziału wierzyteli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyteli konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 24 stycznia 1913, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień

30 stycznia 1912 w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyteli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzyteliom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzyteli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzyteliom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzyteli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie prowadzonym razem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyteli, którzy nie mieszkają we Lwowie, lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,

Oddział VII.

Lwów, dnia 12 grudnia 1912.

L. cz. S. 15/12 (1) (15869 1-3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Czortkowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Józefa Barsfelda dzierżawcy dóbr w Uścieczku.

Komisarzem konkursowym mianuje się e. k. radę sądu krajowego Bociurkowa w Tlustem, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Emila Bleichera adwokata w Tlustem.

Wierzyteli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 9 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem w e. k. sądzie powiatowym w Tlustem przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzyteli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyteli konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w e. k. sądzie powiatowym w Tlustem najdalej do dnia 20 grudnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 15 stycznia 1913 godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyteli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzyteliom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzyteli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzyteliom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzyteli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyteli, którzy nie mieszkają w Tlustem, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 5 grudnia 1912.

L. cz. S. 22/12 (1) (15875 1-3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku p. Schejny Kleiner, niezarejestrowanej kupcowej towarów bławatnych w Zborowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się e. k. sędziego pow. i naczelnika sądu pow. p. Bernarda Spaniera w Zborowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Dawida Naglera adwokata w Zborowie.

Wierzyteli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 3 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem w e. k. sądzie powiatowym w Zborowie przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwier-

dzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpił do wyboru wydziału wierzyteli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami, jako wierzyteli konkursowi ażeby swe roszczenia, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w e. k. Sądzie powiatowym w Zborowie najdalej do dnia 13 stycznia 1913, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 20 stycznia 1913 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyteli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzyteliom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzyteli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzyteliom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzyteli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyteli, którzy nie mieszkają w Zborowie, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 29 listopada 1912.

L. cz. S. 13/12 (2) (15671 3-3)

Na wniosek Mendla Dawida, kupca i właściciela realności w Brzeżanach otwiera się po myśli § 62 l. 1 konkurs do majątku p. Mendla Dawida, kupca w Brzeżanach.

Komisarzem upadłości mianuje się e. k. Radę sądu kraj. Fedeka w Brzeżanach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Adolfa Naglera w Brzeżanach.

Wierzyteliom konkursowe zgłosić należy w tym sądzie do 21 stycznia 1913.

Audyencyę do wyboru wyznacza się na dzień 20 grudnia 1912 godz. 9 przed południem, ogólną zaś audyencyę likwidacyjną na 4 lutego 1913 o godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 62 przed komisarzem konkursowym.

Do opieczętowania i sporządzenia inwentarza masy wyznacza się e. k. notar. p. Henryka Fiedera, jako komisarsza sądowego, polecając mu, ażeby odnośny inwentarz przedłożył najpóźniej do dnia 21 grudnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Brzeżany, 7 grudnia 1912.

L. cz. S. 11/12 (2) (15729 3-3)

Na wniosek Mosea Wanderera, kupca w Brzeżanach, otwiera się po myśli § 62 l. 1 konkurs do majątku p. Mosea Wanderera kupca w Brzeżanach.

Komisarzem upadłości mianuje się e. k. Radę sądu kraj. Jana Maślaka w Brzeżanach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Andrzeja Czajkowskiego w Brzeżanach.

Wierzyteliom konkursowe zgłosić należy w tym sądzie do 21 stycznia 1913.

Audyencyę do wyboru wyznacza się na dzień 20 grudnia 1912 godz. 9 przed południem, ogólną zaś audyencyę likwidacyjną na dzień 4 lutego 1913 godz. 9 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 61 przed komisarzem konkursowym.

Do opieczętowania i sporządzenia inwentarza masy wyznacza się e. k. notariusza p. Teodozego Pelawicza, jako komisarsza sądowego, polecając mu, ażeby odnośny inwentarz przedłożył najpóźniej dnia 21 grudnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Brzeżany, dnia 6 grudnia 1912.

L. cz. S. 10/12 (2) (15727 3-3)

Na wniosek Salamona Schapiry, kupca w Brzeżanach, otwiera się po myśli § 62 l. 1 konkurs do majątku p. Salamona Schapiry, kupca w Brzeżanach.

Komisarzem upadłości mianuje się e. k. Radę sądu kraj. Karola Bałabana w Brzeżanach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. pr. Stanisława Schätzla w Brzeżanach.

Wierzyteliom konkursowe zgłosić należy w tym sądzie do 21 stycznia 1913.

Audyencyę do wyboru wyznacza się na dzień 20 grudnia 1912 godz. 9 przed południem, ogólną zaś audyencyę likwidacyjną na dzień 4 lutego 1913 godz. 9 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 89 przed komisarzem konkursowym.

Do opieczętowania i sporządzenia in-

wenturza masy wyznacza się c. k. notar. p. Henryka Fiedlera, jako komisarza sądowego, polecając mu, ażeby odnośny inwentarz przedłożył najpóźniej do dnia 21 grudnia 1912.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 6 grudnia 1912.

L. cz. S. 12/12 (2) (15728 8-3)
Na wniosek p. Frymci Wandererowej otwiera się po myśli § 62 l. 1 konkurs do majątku p. Frymci Wandererowej w Brzeżanach.

Komisarzem upadłości mianuje się radcę sądu krajow. Jana Maślaka w Brzeżanach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Adolfa Schüssla w Brzeżanach.

Wierzytelności konkursowe zgłosić należy w tym sądzie do 21 stycznia 1913.

Audyencyę do wyboru wyznacza się na dzień 20 grudnia 1912 godz. 9 przed południem, ogólną zaś audyencyę likwidacyjną na dzień 4 lutego 1913 godz. 9 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 61 przed komisarzem konkursowym

Do opieczętowania i sporządzenia inwenturza masy wyznacza się c. k. notaryusza p. Teodozego Pelewicza, jako komisarza sądowego, polecając mu, ażeby odnośny inwentarz przedłożył najpóźniej do dnia 21 grudnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, 6 grudnia 1912.

L. cz. S. 10/12 (1) (15439 3-3)
Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Leiby i Sary Leserów.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. sędziego powiatowego i naczelnika sądu dr. Kazimierza Czarnego w Kolbuszowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Ludwika Seeligera w Kolbuszowej.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 5 grudnia 1912, godz. 9 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 1 (w c. k. sądzie powiatowym w Kolbuszowej), przedłożyli dokumenty, po-

świadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić, jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Kolbuszowej najdalej do dnia 28 grudnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 30 grudnia 1912, godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, po likwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyj-

nej jawiając się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w obrębie, lub w pobliżu sądu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisara konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 23 listopada 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r. według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: 222, 545, 725, 850, 1005, 110*, 130, 200§), 0, 725†), 825, 950

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z Podwołoczysk: 720, 1130, 150§), 215, 530, 1030, 1049†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: 1205, 515††), 545†), 740, 1025*) 155, 552, 625, 934

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 728, 1140, 425, 645, 1019§), 1100

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 750, 955, 210, 830

Ze Sokala: 710, 125, 757

Z Jaworowa: 812, 420

Z Podhajec: 1110, 1020

Ze Stojanowa: 1001, 630

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 701, 1111, 130*, 200, 510, 1012, 1031†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 726*, 1049, 629*, 1001, 1200§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze Stojanowa: 942, 611.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 708*, 1031, 611*) 941, 1143§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: 1235, 340, 822, 835, 205§), 245, 345*), 546†), 605, 700, 730, 1110

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do Podwołoczysk: 610, 1035, 216§), 227, 250†), 840, 1112

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: 250, 610, 915, 937, 225, 305*), 628†), 758††), 1100

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 600, 730, 1002§), 145, 650, 1125

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Do Sambora: 658, 905, 350, 1056

Do Sokala: 735, 221, 800, 1135*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 840, 545

Do Podhajec: 555, 453.

Do Stojanowa: 755, 520

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 625, 1055, 229*), 242, 307†), 901, 1130

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 609, 121*), 515, 1040§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do Stojanowa: 812, 538.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 628, 140*), 536, 1052§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowiec: codziennie 655

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 829, 1100, 342, 517, 930

od 1 maja do 30 września 743

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 140

od 1 maja do 31 maja 342, 930

Z Janowa:

codziennie: od 1 maja do 30 września 111, 910

w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1010

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 900

Z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę 1216

z dworca głównego:

Do Brzuchowiec: codziennie 602

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 722, 1005, 235, 631, 835

od 1 maja do 15 września 421

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1230

od 1 maja do 31 maja 235, 835

Do Janowa:

codziennie: od 1 maja do 30 września 1015, 303

w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 126

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 240

C. k. austriackie koleje państwowe.

Rozkład jazdy

pociągów pośpiesznych i ekspresowych którymi wóz sypialny kursuje wprost z Podwołoczysk do (Nizza) Cannes od 13 listopada b. r. do 7 maja 1913 włącznie i na odwrot od 17 listopada b. r. do 11 maja 1913 włącznie.

	wtorek	środa	czwartek	piątek	poniedziałek	niedziela
Podwołoczyska	1025	1025	1025	1025	1025	1025
Lwów	245	245	245	245	245	245
Kraków	1015	1015	1015	1015	1015	1015
Wiedeń dworzec kolei północnej	600	600	600	600	600	600
Wiedeń dworzec kolei połudn.	1020	1020	1020	1020	1020	1020
Pontebea	758	758	758	758	758	758
Wenecja	810	810	810	810	810	810
Medyolan	1135	1135	1135	1135	1135	1135
Genewa	400	400	400	400	400	400
San Remo	755	755	755	755	755	755
Ventimiglia	1203	1203	1203	1203	1203	1203
Mentona	1155	1155	1155	1155	1155	1155
Nizza	1215	1215	1215	1215	1215	1215
Cannes	114	114	114	114	114	114
	218	218	218	218	218	218

	pociąg ekspresowy	pociąg posp.
Podwołoczyska	odjazd	odjazd
Lwów	odjazd	odjazd
Kraków	odjazd	odjazd
Wiedeń dworzec kolei północnej	odjazd	odjazd
Wiedeń dworzec kolei połudn.	odjazd	odjazd
Pontebea	odjazd	odjazd
Wenecja	odjazd	odjazd
Medyolan	odjazd	odjazd
Genewa	odjazd	odjazd
San Remo	odjazd	odjazd
Ventimiglia	odjazd	odjazd
Mentona	odjazd	odjazd
Nizza	odjazd	odjazd
Cannes	odjazd	odjazd

	pociąg ekspresowy	pociąg posp.
Podwołoczyska	przyjazd	przyjazd
Lwów	przyjazd	przyjazd
Kraków	przyjazd	przyjazd
Wiedeń dworzec kolei północnej	przyjazd	przyjazd
Wiedeń dworzec kolei połudn.	przyjazd	przyjazd
Pontebea	przyjazd	przyjazd
Wenecja	przyjazd	przyjazd
Medyolan	przyjazd	przyjazd
Genewa	przyjazd	przyjazd
San Remo	przyjazd	przyjazd
Ventimiglia	przyjazd	przyjazd
Mentona	przyjazd	przyjazd
Nizza	przyjazd	przyjazd
Cannes	przyjazd	przyjazd

Powyższe odjazdy i przyjazdy pociągów wyrażone są na szlaku Podwołoczyska-Ventimiglia wedle czasu środkow. eur., zaś na szlaku Ventimiglia-Cannes wedle czasu paryskiego. 12:00 godz. wedle czasu środkow. eur. 11:00 wedle czasu paryskiego.

W innych dniach tygodnia od 14 listopada do 13 maja 1913 muszą podróżni po przybyciu na dworzec kol. połud. przesiąść się do poc. ekspresowego Wiedeń-(Nizza)-Cannes i na odwrot.

UWAGA. Pociągi pośpieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od 600 wieczorem do 559 rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Pociąg pośpieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 216 po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 250 po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 235 po południu do Brzuchowiec, odjeżdża z peronu 3, schody III.

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracja polska

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Przeszło tysiąc stron tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracji rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1913 zamieści świetną powieść

Henryka Sienkiewicza: „POD DĄBROWSKIM“

Wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracji Wojciecha Kossaka.

Również wydrukuje drugą powieść z cyklu „Rok 1794“

WŁADYSŁAWA REYMONTA: „INSUREKCJA“.

Najnowszą powieść znakomitego epika puszczy syberyjskich

WACŁAWA SIEROSZEWSKIEGO: „BENIOWSKI“.

Wszyscy prenumeratorzy „Tygodnika Ilustrowanego“ otrzymują zupełnie bezpłatnie

„CIEKAWY POWIEŚCI“ MIESIĘCZNIK ILLUSTROWANY

poświęcony najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym 12 dużych tomów rocznie.

W ROKU 1913:

E. ORZESZKOWA:

„AUSTRALCZYK“.

AL. DUMAS:

„WILCZYCA“.

A. KRECHOWIECKI:

„SZARY WILK“.

J. KORZENIOWSKI:

„KOLLOKACYA“.

WOŁODEGO SKIBY:

„SIEDMIOLETNIA WOJNA“.

K. DICKENS:

„DAWID COPPERFIELD“.

JUDYTA GAUTIER:

„CIEŃ CHIŃSKIEGO SMOKA“.

„Ciekawe powieści“ każdy prenumerator „Tygodnika Ilustrowanego“ dostaje zupełnie darmo.

Dla nieprenumeratorów „Tygodnika Ilustr.“ „Ciekawe powieści“ kosztują rocznie koron 16.—.

Komplety z roku 1910, 1911 i 1912 dla prenumeratorów „Tygodnika Ilustrowanego“ po koron 10.—, w oprawie koron 16.—.

Wszyscy prenumeratorzy otrzymają bezpłatnie

CYKL ILLUSTRACJI WIELOBARWNYCH.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego“ z 12 tomami „Ciekawych Powieści“:

We Lwowie:			W Galicyi z przesyłką pocztową:		
kwartalnie	6 ⁸⁰ kor. z oprawą książek	8 ³⁰ kor.	kwartalnie	7 ²⁰ kor. z oprawą książek	8 ⁷⁰ kor.
półrocznie	13 ⁶⁰ kor. „ „	16 ⁶⁰ kor.	półrocznie	14 ⁴⁰ kor. „ „	17 ⁴⁰ kor.
rocznie	27 ²⁰ kor. „ „	33 ²⁰ kor.	rocznie	28 ⁸⁰ kor. „ „	34 ⁸⁰ kor.

Prenumeratę przyjmują: Administracja Tygodnika Ilustrowanego we Lwowie; Ulica Jagiellońska 3.

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff. — Odpowiedzialny za Redakcję we Lwowie: Artur Sehröder.

Przyjaciel naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

WINA Didolic i Prpic

firmy:

DOM UBRAN

„REKORD“

LWÓW, SYKSTUSKA 6.

otrzymać można także u firm: Proksz, Leona Sapię 23. — Koloński, Zyblikiewicza 47. — Keleman, Zielona 32. — Kozłowski, Gródecka 35. — Zaniewski, Kochanowskiego 20. — Tomoń, Janowska 48. — Hoch, Lyczaków 50. — Lódł, Potockiego 32. — Gross, Barska 4. — Jarymowicz, Mikołaja 9. — Ruff, Janowska 111. — Rossignon, Asnyka 4. — Zamarstynów: Langner, Lwowska 20 i Restauracya przy rogatce Lyczakowskiej.

30 proc. taniej sprzedaje z powodu wiekiego zapasu ubrań męzkich, studenckich i dzieciennych, jakoteż futra miastowe i futerka do polowania, ubrania sportowe i bundy do polowania sprzedaje 30 proc. taniej jak wszędzie.

Cukiernia Władysława Podhalicza

została wskutek demolacyi budynku przeniesiona na ul. Akademicką 6, — róg ul. Chorążczyzny.

Poleca się i nadal względem P. T. Publiczności wraz z filią Hetmańska 10.

Na Święta!

Najstarszy Handel Win
Firmy L. Stadtmüllera
we Lwowie przy ul. Krakowskiej 9.

Cały zapas najstarszych
Win, koniaków, miodu
etc. nabyła zawodowa firma

S. FRIEDMANN

i sprzedaje takowy
po bardzo przystępnych cenach.

Na Święta!

Otrzymałem świeży transport HERBATY CHIŃSKIEJ

Znakomita w smaku i aromatyczna

herbata Congo	kor. 3-20
Souohong	4-
Souohong zbiór majowy	6-
Kaysow	8-
Wysiewki z herbat	2-60
Wysiewki z najlepszych herbat	3-20

za pół kilograma.

Handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA we Lwowie

ul. Teatralna 3, naprzeciw Katedry.

2 pre. na Bursę Batorego.

KINO „KOPERNIK“

3 pre. na T. S. L.

nowa sala teatralna dwupiętrowa przy ul.

Kopernika 1. 9
róg ul. Lindego.

Kino „Kopernik“ zwane „Sans rival“ od piątku dnia 13 grudnia do piątku dnia 20 grudnia ogłasza nowy artystyczny program we Lwowie nie znany:

Program od 17 do 20 grudnia 1912:

Morze Azowskie, prześliczne zdjęcie z natury. Akt II.
A to heca z tą dziewczyną, perełka humoru. Miłosne przygody Panów Z. i J. znanych osobicie
Tajemniczy gość, film słynnej włoskiej fabryki. Dramat w 2 aktach. Połączenie sfer wysokiej artystokracji z mętami wielkich miast. w L.
??????
Amor w opałach.
Odważna telegrafistka, dramat amerykański.

Akt I.
3 pre. na T. S. L.

2 pre. na Bursę Batorego.

TANIA BIBLIOTEKA DLA WSZYSTKICH.

24 tomy za 3 kor.

z przesyłką 3 kor. 80 hal.

KAROL LIBELT: O miłości ojczyzny.
WINCENTY POL: Pieśni Janusza.
ARTUR GLISZCZYŃSKI: Obrazki.
WŁ. K. WOYCICKI: Amerykanin. Powieść z życia Księcia.
H. G. WELLS: Wojna dwóch światów. Powieść fantastyczna, 2 tomy.
Młoda Litwa. — Nowele autorów litewskich. Przełożył S. Herbaczewski.
A. J. KUPRIN: Olesia. Powieść.
WŁ. TRĄBCZYŃSKI: Dwa powstania poznańskie. Rok 1846 i 1848 oraz Proces w Moabie.
Z. BARTKIEWICZ: Nastroje. Nowele różnych autorów.
W. M. DOROSZEWICZ: Opowiadania.
HELENA BÖHLAU: Pół-zwierzę. Powieść w 2 tomach.
LEONIDAS ANDREJEW: Życie człowieka. W pięciu obrazach z prologiem.
EDMUND BERNSTEIN: Strajk, jego istota i oddziaływanie.
PIOTR NANSEN: Próba ogniowa. Nowella.
WIKTOR DYK: Wstyd. Powieść z czeskiego.
ARTUR SCHNITZLER: Gdy się duch zamroczy. Nowella.
WŁADYSŁAWA NIDECKA: W imię praw. Powieść w 2 tomach.
Młoda Rosya. Nowella. W tłum. H. Oleudkiej.
Jen. IGN. PRAŹOZYŃSKI: Czterej ostatni wodzowie polscy przed sądem historii. (Poniatowski, Kosciuszko, Chłopecki, Szczyński), 2 tomy.
Poeci-Legioniści. Wybór ich poezyi. (Wybicki, Gołkowski, Andrzej Brodzki, Beklewski, Gorecki, Tymowski i inni).

Razem 24 tomy za 3 kor.

Zamówienia i należność przysyłać należy do

Biura dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO

we Lwowie, ulica Jagiellońska 3.

Zamówienia na prowincye, wysyła się odwrotnie, za nadaniem 80 hal. na porto.

PODRÓŻE NA CZASIE!

NA FRANCUSKĄ RIVIERĘ.

Co środy i soboty sezonowy Express z Podwołoczysk przez Lwów-Wiedeń do Nicei-Cannes. — — —

Odjazd ze Lwowa: Środa i sobota o 2:45 po południu.

Przyjazd do Nicei: Piątek i poniedziałek o 1:14 po poł.

Oprócz tego codzienny Express: Wiedeń-Nicea. — — —

Cena: I. Klasa Lwów-Nicea . . . . . Koron 210-60

I. Klasa Lwów-Monaco . . . . . „ 208-70

I. Klasa Lwów-Mentona . . . . . „ 208—

I. Klasa Lwów-San Remo . . . . . „ 205-70

Dopłata do Expressu ze Lwowa do powyższych stacyj wynosi K. 70-25.

Dopłata do Expressu z Wiednia do powyższych stacyj wynosi K. 53-10.

Cena biletów powrotnych Lwów-Nicea z ważnością 90 dni wynosi Klasą I. K. 423-40, II. K. 286-80, III. K. 185-40.

DO EGIPTU:

Odjazd ze Lwowa co środy o 7 wieczorem. — — — —

Przyjazd do Aleksandryi w poniedziałek o 2 po południu.

Cena Lwów-Wiedeń-Tryest-Aleksandrya I. Klasą K. 490-80,

II. Klasą K. 338-80.

Cena Lwów-Wiedeń-Tryest-Aleksandrya i z powrotem

I. Klasą K. 874-60, II. Klasą K. 602-50.

Ważność biletu powrotnego dwa miesiące.

Wszystkie bilety kolejowe, okrętowe i do wagonów syplalnych wydaje i wyjaśnień udziela — — — —

Biuro miastowe c. k. kolei państw.

we Lwowie, ulica Jagiellońska 1. 3. — — —

Adres telegraficzny „Stadtbureau“. Telefon Nr. 234.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana Dąbrowskiego
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można
pocztą i przez korespondencyę.

Miód! Miód! Gesty 7-50 hal., gesto płyn-
na patoka „rurytas“, tylko moja
specyalność, 8-50 hal. Szampan z jabłek stary, wy-
borny 5-84 hal., wszystko za 5 kłgr. franko. Korze-
niewicz, em. naucz. Iwaneczany.

WINA

koniaki, śliwowice, ru-
my, znakomite szampa-
ny, polecają na święta

Didolic i Prpic

we Lwowie, przy ul. Czarnieckiego 1. 3.

Szampan „VODICA“

Próbna paczka 2 flaszki K. 9—,
franco za pobraniem.